

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/97

2019/EES/31/02

frá 20. janúar 2016

um dreifingu váttrygginga (endurútgæfin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 53. gr. og 62. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gera þarf ýmsar breytingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB ⁽³⁾. Fyrir skýrleika sakir ætti að endurútgæfa þá tilskipun.
- 2) Þar sem meginmarkmið og viðfangsefni þessarar endurútgáfu er að samræma landsákvæði er varða dreifingu váttrygginga og endurtrygginga og þar sem sú starfsemi er stunduð alls staðar í Sambandinu ætti þessi nýja tilskipun að byggjast á 1. mgr. 53. gr. og 62. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU). Rétt þykir að nota tilskipunarformið til að aðlaga framkvæmdarákvæðin á þeim sviðum sem falla undir þessa tilskipun, þegar nauðsyn krefur, að sérkennum tiltekins markaðar og lagakerfis í hverju aðildarríki. Þessi tilskipun ætti einnig að miða að samræmingu landsreglna er varðar aðgang að starfsemi á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga.
- 3) Þessi tilskipun miðar þó að lágmarkssamræmingu og ætti því ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki viðhaldi eða taki upp strangari ákvæði til að vernda neytendur, að því tilskildu að slík ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins, þ.m.t. þessa tilskipun.
- 4) Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar gegna lykilhlutverki í dreifingu á váttrygginga- og endurtryggingaafurðum í Sambandinu.
- 5) Ýmsir aðilar eða stofnanir, s.s. umboðsaðilar, miðlarar og aðilar sem bjóða saman banka- og váttryggingaþjónustu (e. „*bancassurance*“), váttryggingafélög, ferðaskrifstofur og bílaleigufyrirtæki geta dreift váttryggingaafurðum. Til að tryggja jafna meðferð rekstraraðila og neytendavernd þarf þessi tilskipun að taka til allra þessara aðila eða stofnana.
- 6) Neytendur ættu að njóta jafn mikillar verndar þrátt fyrir mismunandi dreifileiðir. Til að ábyrgjast að sama verndarstig gildi og að neytandinn njóti góðs af sambærilegum stöðlum, einkum á sviði upplýsingagjafar, eru jöfn samkeppnis-skilyrði á milli dreifingaraðila mjög mikilvæg.
- 7) Beiting tilskipunar 2002/92/EB hefur leitt í ljós að skýra þarf nánar mörg ákvæði til að auðvelda dreifingu váttrygginga og að neytendavernd kallar á að gildissvið þeirrar tilskipunar verði rýmkað til að hún nái til allrar sölu váttrygginga-afurða. Fella ætti váttryggingafélög sem selja váttryggingaafurðir beint undir gildissvið þessarar tilskipunar með svipuðum hætti og umboðsmenn og miðlara váttrygginga.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 26, 2.2.2016, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 214/2018 frá 26. október 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjttíð. ESB C 44, 15.2.2013, bls. 95.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. nóvember 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. desember 2015.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga (Stjttíð. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

- 8) Til að tryggja að sama verndarstig gildi án tillits til þess eftir hvaða leiðum viðskiptavinur kaupir váttryggingaafurð, hvort sem það er beint af váttryggingafélagi eða óbeint af miðlara, þarf gildissvið þessarar tilskipunar ekki eingöngu að ná yfir váttryggingafélög eða -miðlara heldur einnig yfir aðra markaðsaðila sem selja váttryggingaafurðir sem hliðarstarfsemi, s.s. ferðaskrifstofur og bílaleigufyrirtæki, nema þau uppfylli skilyrðin fyrir undanþágu.
- 9) Enn er verulegur munur á ákvæðum landslaga sem veldur hindrunum á stofnun og rekstri á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga á innri markaðnum. Þörf er á að efla enn frekar innri markaðinn og stuðla að sönnum innri markaði fyrir líf- og skaðatryggingaafurðir og -þjónustu.
- 10) Yfirstandandi og nýlegt rask á fjármálamörkuðum hefur sýnt að mikilvægt er að tryggja skilvirka neytendavernd þvert á alla fjármálageira. Því þykir rétt að efla tiltrú neytenda og gera stjórnsýslulega meðferð á dreifingu váttryggingaafurða samræmdari til að tryggja fullnægjandi neytendaverndarstig alls staðar í Sambandinu. Hækka ætti neytendaverndarstigið í tengslum við tilskipun 2002/92/EB til að draga úr þörf á mismunandi landsráðstöfunum. Mikilvægt er að taka tillit til sérstaks eðlis váttryggingasamninga í samanburði við fjárfestingaafurðir sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB ⁽¹⁾. Dreifing váttryggingasamninga, þ.m.t. váttryggingatengdra fjárfestingaafurða, ætti því að falla undir þessa tilskipun og vera aðlöguð tilskipun 2014/65/ESB. Hækka ætti lágmarksstaðlana að því er varðar reglur um dreifingu og skapa ætti jöfn samkeppnisskilyrði að því er varðar allar váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir.
- 11) Þessi tilskipun ætti að gilda um aðila sem veita þjónustu á sviði dreifingar váttrygginga eða endurtrygginga til þriðju aðila.
- 12) Þessi tilskipun ætti að gilda um aðila sem starfa við að veita upplýsingar um einn eða fleiri váttryggingasamninga út frá viðmiðunum sem viðskiptavinurinn velur, hvort sem það er fyrir milligöngu vefseturs eða annars miðils, eða forgangsröðun váttryggingaafurða eða afsláttu af verði váttryggingasamnings þegar viðskiptavinurinn getur, beint eða óbeint, gert váttryggingasamning í lok ferlisins. Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um vefsetur sem stjórnað er af opinberum yfirvöldum eða neytendasamtökum sem ekki hafa að markmiði að gera samninga heldur eingöngu að bera saman váttryggingaafurðir sem eru í boði á markaðnum.
- 13) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um kynningarstarfsemi sem felur eingöngu í sér veitingu gagna og upplýsinga um mögulega váttryggingataka til váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara eða -félaga eða upplýsinga um váttrygginga- eða endurtryggingaafurðir eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara eða -félög til mögulegra váttryggingataka.
- 14) Þessi tilskipun ætti hvorki að gilda um aðila sem stunda aðra atvinnustarfsemi, s.s. skattasérfræðinga, endurskoðendur eða lögfræðinga, sem veita tilfallandi ráðgjöf um váttryggingavernd meðan á þeirri annari atvinnustarfsemi stendur, né ætti hún að gilda um veitingu almennra upplýsinga um váttryggingaafurðir, að því tilskildu að tilgangur starfseminnar sé ekki að hjálpa viðskiptavininum að gera eða uppfylla váttrygginga- eða endurtryggingasamning. Þessi tilskipun ætti hvorki að gilda um faglega meðferð krafna fyrir hönd váttrygginga- eða endurtryggingafélags né um tjónauppgjör og sérfræðimat á kröfum.
- 15) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um aðila sem leggja stund á dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi ef iðgjaldið er ekki hærra en tiltekin fjárhæð og áhættan sem tryggingin nær yfir er takmörkuð. Slík váttrygging getur komið til viðbótar vöru eða þjónustu, þ.m.t. í tengslum við áhættuna af að þjónusta sem vænst er að verði notuð á tilteknum tíma verði ekki nýtt, s.s. lestarferð, áskrift að heilsurækt eða árskort að leikhúsi, og önnur áhætta í tengslum við ferðir, s.s. niðurfelling ferðar eða tapaður farangur. Til að tryggja að fullnægjandi neytendavernd sé ávallt fyrir hendi í tengslum við starfsemi á sviði dreifingar váttrygginga, ætti váttryggingafélag eða váttryggingamiðlari, við dreifingu fyrir milligöngu váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi sem er undanþeginn kröfunum sem settar eru fram í þessari tilskipun, að tryggja að tilteknar grunnkröfur séu uppfylltar, s.s. að upplýsa um deili á sér og með hvaða hætti unnt sé að leggja fram kvörtun, og að kröfur og þarfir viðskiptavinarins séu teknar til athugunar.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjórn ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

- 16) Þessi tilskipun ætti að tryggja að sama neytendaverndarstig gildi og allir neytendur njóti góðs af sambærilegum stöðlum. Þessi tilskipun ætti að stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum og samkeppni á jafnréttisgrundvelli milli miðlara, hvort sem þeir eru tengdir váttryggingafélagi eða ekki. Það er til hagsbóta fyrir neytendur ef váttryggingaafurðum er dreift eftir mismunandi leiðum og fyrir milligöngu miðlara með mismunandi fyrirkomulag samvinnu við váttryggingafélög, að því tilskildu þeir séu krafðir um að beita sambærilegum reglum um neytendavernd. Aðildarríkin ættu að taka tillit til slíks við innleiðingu þessarar tilskipunar.
- 17) Í þessari tilskipun ætti að taka tillit til mismunandi tegunda dreifileiða. Hún ætti t.d. að taka tillit til eiginleika váttryggingamiðlara sem eru sammingsbundnir um að stunda eingöngu viðskipti á sviði dreifingar váttrygginga við eitt eða fleiri váttryggingafélög (bundnir váttryggingamiðlarar) sem eru á mörkuðum tiltekinni aðildarríkja og ætti að koma á viðeigandi og hóflegum skilyrðum sem gilda um mismunandi tegundir dreifileiða. Einkum ættu aðildarríki að geta mælt fyrir um að dreifingaraðili váttrygginga eða endurtrygginga, sem ber ábyrgð á starfsemi váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi tryggji að slíkur miðlari uppfylli skilyrðin fyrir skráningu og skrái viðkomandi miðlara.
- 18) Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi, sem eru einstaklingar, ættu að vera skráðir hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þeir hafa búsetu. Að því er varðar þá aðila sem ferðast daglega til vinnu milli aðildarríkisins þar sem einkaheimili þeirra er og aðildarríkisins þaðan sem þeir stunda dreifingarstarfsemi sína, þ.e. aðsetur atvinnustarfsemi þeirra, ætti skráningaraðildarríkið að vera það aðildarríki þar sem aðsetur atvinnustarfseminnar er. Þeir váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi sem eru lögaðilar ættu að vera skráðir hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þeir hafa skráða skrifstofu eða, ef samkvæmt landslögum þeirra þeir hafa enga skráða skrifstofu, þar sem aðalskrifstofa þeirra er skráð. Aðildarríki ættu að geta heimilað öðrum stofnunum að eiga samstarf við lögbær yfirvöld við skráningu og reglusetningu er varðar váttryggingamiðlara. Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi ættu að vera skráðir, að því tilskildu þeir uppfylli strangar faglegar kröfur í tengslum við hæfni þeirra, óflekkað mannorð, starfsábyrgðartryggingu og fjárhagslega getu. Miðlarar sem þegar eru skráðir í aðildarríkjum ættu ekki að vera krafðir um að skrá sig aftur samkvæmt þessari tilskipun.
- 19) Vangeta váttryggingamiðlara til að starfa frjálst í öllu Sambandinu hindrar eðlilega starfsemi innri markaðarins fyrir váttryggingar. Þessi tilskipun er mikilvægt skref í átt að aukinni neytendavernd og samþættingu markaða.
- 20) Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi ættu að geta nýtt sér staðfesturéttinn og frelsi til að veita þjónustu sem sett er fram í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU). Til samræmis við það ætti skráning í heimaaðildarríkinu að gera váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum og váttryggingamiðlurum í hliðarstarfsemi kleift að starfa í öðrum aðildarríkjum í samræmi við meginreglurnar um staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu, að því tilskildu að viðeigandi málsmeðferð um tilkynningar milli lögbærra yfirvalda hafi verið fylgt.
- 21) Til að tryggja hágæða þjónustu og skilvirka neytendavernd ættu heima- og gístiaðildarríki að hafa náð samstarf um framfylgd skuldbindinganna sem settar eru fram í þessari tilskipun. Ef váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar eða váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi eru með rekstur í ýmsum aðildarríkjum samkvæmt frelsis til að veita þjónustu ætti lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu að vera ábyrgt fyrir að tryggja að skuldbindingunum sem settar eru fram í þessari tilskipun sé hlítt, að því er varðar starfsemina á innri markaðnum í heild. Ef lögbært yfirvald í gístiaðildarríki verður áskynja um brot á skuldbindingum innan yfirráðasvæðis þess ætti það að upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu sem í framhaldinu ætti að vera skylt að gera viðeigandi ráðstafanir. Þetta á einkum við í tilvikum að því er varðar brot á reglunum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og hæfniskröfur, eða um viðskiptahætti. Þar að auki ætti lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu að hafa rétt til að grípa inn í ef heimaaðildarríkið gerir ekki viðeigandi ráðstafanir eða ef ráðstafanirnar sem gerðar eru reynast ófullnægjandi.
- 22) Ef um er að ræða stofnun útibús eða stöðuga viðveru í öðru aðildarríki þykir rétt að dreifa ábyrgð á framfylgd milli heima- og gístiaðildarríkja. Þótt ábyrgð á að skuldbindingum sem hafa áhrif á starfsemina í heild sinni sé hlítt – s.s. reglum um faglegar kröfur – ætti að vera hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu samkvæmt sama fyrirkomulagi og

ef um er að ræða þjónustustarfsemi, ætti lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu að ábyrgjast framfylgd reglnanna um upplýsingagjöf og viðskiptahætti að því er varðar þjónustuna sem veitt er innan yfirráðasvæðis þess. Ef lögbært yfirvald í gístiaðildarríki verður áskynja um brot á skuldbindingum innan yfirráðasvæðis sín, sem gístiaðildarríkið ber ekki ábyrgð á samkvæmt þessari tilskipun, ætti það að upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu sem í framhaldinu ætti að vera skylt að gera viðeigandi ráðstafanir. Þetta á einkum við í tilvikum að því er varðar brot á reglunum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og hæfniskröfur. Þar að auki ætti lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu að eiga rétt á að grípa inn í ef heimaaðildarríkið gerir ekki viðeigandi ráðstafanir eða ef ráðstafanirnar sem gerðar eru reynast ófullnægjandi.

- 23) Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ættu að hafa yfir öllum nauðsynlegum úrræðum að ráða til að tryggja skipulegan rekstur váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi í öllu Sambandinu, hvort sem hann er stundaður samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu. Til að tryggja skilvirgni eftirlits ættu allar aðgerðir lögbærra yfirvalda að vera í réttu hlutfalli við eðli, umfang og hversu flókin áhættan er sem innbyggð er í starfsemi tiltekins dreifingaraðila, án tillits til mikilvægis hlutaðeigandi dreifingaraðila fyrir fjárhagslegan stöðugleika markaðarins í heild.
- 24) Aðildarríki ættu að koma á einni upplýsingamiðstöð sem veitir aðgengi að skráum þeirra yfir váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi. Sú upplýsingamiðstöð ætti einnig að hafa tengil að hverju og einu viðkomandi lögbæru yfirvaldi í hverju aðildarríki. Til að auka gagnsæi og stuðla að viðskiptum yfir landamæri ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, að koma á, birta og uppfæra eitt rafrænt gagnasafn sem hefur að geyma skrá yfir alla váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, sem hafa tilkynnt um fyrirhugaða neytingu staðfesturéttar eða um að veita þjónustu. Aðildarríki ættu að veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni viðeigandi upplýsingar skjótt til að gera henni kleift að gera þetta. Gagnagrunnurinn ætti að hafa tengil að hverju og einu viðkomandi lögbæru yfirvaldi í hverju aðildarríki. Öll lögbær yfirvöld í hverju og einu aðildarríki ættu að hafa tengil að gagnagrunninum á vefsetri sínu.
- 25) Sérhverja stöðuga viðveru miðlara á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, sem jafngildir útibúi, ætti að meðhöndla eins og útibú, nema miðlarinn setji viðveru sína upp löglega með öðrum hætti. Með hliðsjón af öðrum aðstæðum, gæti slíkt verið tilfellið jafnvel þótt viðveran sé formlega ekki útibú heldur einungis skrifstofa sem rekin er af starfsfólki miðlarans eða óháðum aðila sem hefur ótímabundna heimild til að koma fram fyrir hönd miðlarans með sama hætti og umboðsskrifstofa myndi gera.
- 26) Koma ætti á með skýrum hætti hlutfallslegum réttindum og ábyrgðum heima- og gístiaðildarríkja að því er varðar eftirlit með váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum og váttryggingamiðlurum í hliðarstarfsemi, sem þau hafa skráð eða leggja stund á dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga innan yfirráðasvæðis þeirra við neytingu staðfesturéttar eða frelssis til að veita þjónustu.
- 27) Til að takast á við aðstæður þar sem váttryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi er með staðfestu í aðildarríki í þeim eina tilgangi að komast hjá að hlíta reglum annars aðildarríkis þar sem hann stundar starfsemi sína, að öllu eða að mestu leyti, getur sá möguleiki að gera varúðarráðstafanir verið viðeigandi lausn fyrir gístiaðildarríkið, ef starfsemin skapar verulega hættu fyrir eðlilega starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaðarins í gístiaðildarríkinu, og ætti þessi tilskipun ekki að koma í veg fyrir það. Þessar ráðstafanir ættu þó hvorki að vera hindrun við frelsi til að veita þjónustu og staðfesturéttinn, né aðgangshindrun fyrir starfsemi yfir landamæri.
- 28) Mikilvægt er að tryggja hátt stig fagmennsku og hæfni meðal váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi og starfsmanna váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem taka þátt í undirbúningsvinnu fyrir, á meðan og eftir sölu váttrygginga- og endurtryggingasamninga. Fagþekking miðlara og váttryggingamiðlara

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

í hliðarstarfsemi og starfsmanna váttrygginga- og endurtryggingafélaga þarf því að vera í samræmi við hversu flókin þessi starfsemi er. Gera ætti kröfu um að váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi þekki skilmála og skilyrði samninganna sem þeir dreifa og, eftir atvikum, reglur um meðhöndlun krafna og kvartana.

- 29) Tryggja ætti viðvarandi starfsþjálfun og -þróun. Slík starfsþjálfun og -þróun gæti verið fólgin í ýmis konar námstækifærum sem ýtt er undir, þ.m.t. námskeið, rafrænt nám og handleiðslu. Aðildarríkin ættu að setja reglur um útgáfu eyðublaða, innihald og vottorð sem krafist er eða annars konar viðeigandi staðfestingar, s.s. færslu í skrá eða að prófi hafi verið lokið með fullnægjandi hætti.
- 30) Kröfurnar um heilindi stuðla að traustum og áreiðanlegum váttryggingageira og markmiðinu um fullnægjandi vernd váttryggingataka. Þessar kröfur fela í sér að vera með hreina sakaskrá eða annað landsbundið jafngildi þess í tengslum við tiltekin afbrot, s.s. brot á löggjöf um fjármálaþjónustu, brot er varða óheiðarleika, svik eða fjármálabrot og önnur afbrot samkvæmt félagarétti, gjaldþrotaskiptarétti eða lögum um ógjaldfærni.
- 31) Það er jafn mikilvægt að viðkomandi aðilar innan stjórnunarfyriðkomulags váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, sem taka þátt í dreifingu váttrygginga- eða endurtryggingaafurða, sem og viðeigandi starfsfólk dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga sem tekur beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, búi yfir viðeigandi þekkingu og hæfni að því er varðar dreifingarstarfsemina. Tryggja ætti viðeigandi stig þekkingar og hæfni með því að beita kröfum um tiltekna þekkingu og fagmennsku þessara aðila.
- 32) Aðildarríki ættu ekki að þurfa að telja sem viðkomandi aðila þá stjórnendur eða starfsmenn sem ekki taka með beinum hætti þátt í dreifingu váttrygginga- eða endurtryggingaafurða. Að því er varðar váttrygginga- og endurtryggingamiðlara og -félög ætti að vænta þess að allt starfsfólk sem tekur með beinum hætti þátt í dreifingarstarfseminni búi yfir viðeigandi þekkingu og hæfni, með tilteknum undanþágum, s.s. fyrir þá sem vinna einungis stjórnarsýslustörf. Að því er varðar váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi ætti a.m.k. að telja þá aðila sem bera ábyrgð á dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi til viðkomandi aðila sem vænst er að búi yfir viðeigandi þekkingu og hæfni. Ef dreifingaraðili váttrygginga og endurtrygginga er lögaðili ættu aðilarnir innan stjórnunarfyriðkomulagsins, sem bera ábyrgð á framkvæmd stefna og málsmeðferða í tengslum við dreifingu váttrygginga- eða endurtryggingaafurða, einnig að uppfylla kröfur um viðeigandi þekkingu og hæfni. Í þeim tilgangi ætti aðilinn sem ber ábyrgð á starfseminni að því er varðar dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga innan váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi ávallt að uppfylla kröfurnar um þekkingu og hæfni.
- 33) Aðildarríki ættu að tryggja að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög sem veita ráðgjöf um, eða selja, váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir til almennra viðskiptavina búi yfir viðeigandi þekkingu og hæfni í tengslum við afurðirnar sem eru í boði. Slík þekking og hæfni er sérstaklega mikilvæg vegna þess að hönnun váttryggingatengdra fjárfestingaafurða verður sífellt flóknari og vegna áframhaldandi nýsköpunar. Kaup á váttryggingatengdri fjárfestingaafurð felur í sér áhættu og ættu fjárfestar að geta treyst upplýsingunum sem veittar eru og gæðum matsins sem lagt er fram. Þar að auki ættu starfsmenn að fá nægan tíma og tilföng til að geta veitt allar viðeigandi upplýsingar til viðskiptavina um afurðirnar sem þeir bjóða.
- 34) Samræming landsákvæða um faglegar kröfur og skráningu aðila sem stofna og leggja stund á rekstur á sviði dreifingar váttrygginga eða endurtrygginga getur stuðlað bæði að fullgerð innri markaðarins fyrir fjármálaþjónustu og aukinni neytendavernd á þessu sviði.
- 35) Til þess að auka viðskipti yfir landamæri ætti að innleiða meginreglur sem gilda um gagnkvæma viðurkenningu á þekkingu og hæfni miðlara.
- 36) Þrátt fyrir núverandi kerfi um sameiginlegt vegabréf fyrir váttryggjendur og miðlara er váttryggingamarkaðurinn í Sambandinu ennþá mjög sundurleit. Til að greiða fyrir viðskiptum yfir landamæri og auka gagnsæi fyrir viðskiptavinum ættu aðildarríki að tryggja birtingu á reglunum um „almanahagsmuni“ sem gilda á yfirráðasvæði þeirra, og gera ætti sameiginlega rafræna skrá og upplýsingar um reglur allra aðildarríkanna um „almanahagsmuni“ sem gilda um dreifingu váttrygginga og endurtrygginga aðgengilegar öllum.
- 37) Samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda eru mikilvæg til að vernda viðskiptavinum og tryggja áreiðanleika í váttrygginga- og endurtryggingastarfsemi á innri markaðnum. Einkum ætti að stuðla að upplýsingaskiptum, bæði meðan

á skráningarferlinu stendur og á áframhaldandi grundvelli, með tilvísun í upplýsingar er varða óflekkað mannorð og um faglega hæfni og þekkingu aðila sem bera ábyrgð á starfsemi dreifingaraðila á sviði váttrygginga eða endurtrygginga.

- 38) Þörf er á fullnægjandi og skilvirkri kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar í aðildarríkjunum til að skera úr um ágreining milli dreifingaraðila váttrygginga og viðskiptavina með því að nota, eftir því sem við á, núverandi málsmeðferðir. Þessar málsmeðferðir ættu að vera aðgengilegar til að takast á við ágreiningsefni er varða réttindi og skyldur samkvæmt þessari tilskipun. Slíkar kær- og úrlausnarmeðferðir utan réttar ættu að miðast við að ná fram fljótari og ódýrari úrlausn deilumála milli dreifingaraðila váttrygginga og viðskiptavina.
- 39) Fjölgun starfssviða sem margir váttryggingamiðlarar og -félög leggja stund á samtímis hefur aukið líkurnar á hagsmunaárekstrum á milli þessarar mismunandi starfsemi og hagsmuna viðskiptavina þeirra. Því er nauðsynlegt að kveða á um reglur til að tryggja að slíkir hagsmunaárekstrar hafi ekki neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavinarins.
- 40) Fyrirfram ætti að veita viðskiptavinum skýrar upplýsingar um stöðu aðilanna sem selja váttryggingaafurðir og um tegund greiðslna sem þeir fá fyrir. Veita ætti viðskiptavininum slíkar upplýsingar áður en samningur er gerður. Tilgangur þess er að sýna fram á sambandið milli váttryggingafélagsins og miðlarans, eftir atvikum, sem og tegund greiðslna miðlarans.
- 41) Til að veita viðskiptavinum upplýsingar um þjónustu sem veitt er á sviði dreifingar váttrygginga, án tillits til þess hvort viðskiptavinurinn kaupir fyrir milligöngu miðlara eða beint af váttryggingafélagi, og til að forðast röskun á samkeppni með því að hvetja váttryggingafélög til að selja viðskiptavinum beint fremur en fyrir milligöngu miðlara til að komast hjá kröfum um upplýsingar, ætti þess einnig að vera krafist að váttryggingafélög veiti viðskiptavinum upplýsingar um eðli greiðslanna sem starfsfólk þeirra fær fyrir söluna á váttryggingaafurðum.
- 42) Váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög falla undir samræmdar kröfur þegar váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum er dreift, eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1286/2014 ⁽¹⁾. Til viðbótar upplýsingunum sem krafist er að veittar séu í formi lykilupplýsingaskjals ættu dreifingaraðilar váttryggingatengdra fjárfestingaafurða að veita viðbótarupplýsingar um allan kostnað við dreifingu, sem ekki hefur þegar verið tekinn með í kostnaðinn sem tilgreindur er í lykilupplýsingaskjalinu, til að gera viðskiptavininum kleift að skilja samlegðaráhrifin sem þessi kostnaður gæti haft á arðinn af fjárfestingunni. Því ætti, í þessari tilskipun, að mæla fyrir um reglur um veitingu upplýsinga um kostnaðinn við dreifingarþjónustuna í tengslum við viðkomandi váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir.
- 43) Þar sem þessi tilskipun miðar að því að auka neytendavernd gilda sum ákvæði hennar eingöngu um „B2C-samskipti“, einkum ákvæðin um viðskiptahætti váttryggingamiðlara eða annarra seljenda váttryggingaafurða.
- 44) Til að komast hjá því að váttryggingaafurðum sé prangað inn á neytendur ætti, við sölu þeirra, ætíð að gera könnun á kröfum og þörfum á grundvelli upplýsinga frá viðskiptavininum. Allar váttryggingaafurðir sem kynntar eru viðskiptavininum ættu að vera í samræmi við kröfur og þarfir viðskiptavinarins og kynntar á skiljanlegu formi sem gerir þeim viðskiptavinum kleift að taka upplýsta ákvörðun.
- 45) Ef ráðgjöf er veitt áður en sala á váttryggingaafurð á sér stað ætti að veita viðskiptavininum einstaklingsbundna ráðleggingu, til viðbótar við þá skyldu að skilgreina kröfur og þarfir viðskiptavinarins, sem útskýrir af hverju tiltekin afurð uppfyllir best váttryggingakröfur og -þarfir viðskiptavinarins.
- 46) Aðildarríki ættu að krefjast þess að starfskjarastefna dreifingaraðila váttrygginga, að því er varðar starfsfólk þeirra eða fulltrúa, geri þeim ekki erfitt um vik að starfa í samræmi við ítrustu hagsmuni viðskiptavina eða komi í veg fyrir að þeir veiti hentuga ráðleggingu eða setji fram upplýsingar á formi sem er sanngjarnt, skýrt og ekki villandi. Greiðslur á grundvelli sölumarkmiða ættu ekki að vera hvati til að mælt sé með tiltekinni afurð við viðskiptavininn.
- 47) Mikilvægt er fyrir viðskiptavinina að vita hvort þeir eigi viðskipti við miðlara sem veitir ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og einstaklingsbundinnar greiningar. Til að leggja mat á hvort fjöldi samninga og veitenda sem miðlarinn tekur til athugunar nægir til að tryggja sanngjarna og einstaklingsbundna greiningu ætti m.a. að taka viðeigandi tillit til

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1286/2014 frá 26. nóvember 2014 um lykilupplýsingaskjöl varðandi pakkaðar fjárfestingaafurðir handa almennum fjárfestum og váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir í smásölu (PRIIPs) (Stjóð. ESB L 352, 9.12.2014, bls. 1).

- þarfa viðskiptavinarins, fjölda veitenda á markaðnum, markaðshlutdeild þessara veitenda, fjölda viðkomandi váttryggingaafurða frá hverjum veitanda og eiginleika þessara afurða. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki geri kröfu um að váttryggingamiðlari sem óskar eftir að veita ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og einstaklingsbundinnar greiningar á váttryggingasamningi, veiti slíka ráðgjöf um alla váttryggingasamninga sem slíkur váttryggingamiðlari dreifir.
- 48) Áður en samningur er gerður, þ.m.t. ef um er að ræða sölu án ráðgjafar, ætti að veita viðskiptavininum upplýsingar sem eiga við um váttryggingaafurðina til að gera honum kleift að taka upplýsta ákvörðun. Upplýsingaskjal um váttryggingaafurð ætti að veita staðlaðar upplýsingar um skaðatryggingaafurðir. Það ætti að vera tekið saman af viðkomandi váttryggingafélagi eða, í hlutaðeigandi aðildarríkjum, váttryggingamiðlaranum sem útfærir váttryggingaafurðina. Váttryggingamiðlarinn ætti að útskýra fyrir viðskiptavininum lykilhætti váttryggingaafurðanna sem hann selur og því ætti starfsfólk hans að fá viðeigandi tilföng og tíma til þess.
- 49) Ef um er að ræða hóptryggingu ætti „viðskiptavinur“ að merkja fulltrúann fyrir hópi aðila sem gerir váttryggingasamning fyrir hönd hópsins, þar sem einstakur aðili getur ekki tekið sjálfstæða ákvörðun um að taka þátt, s.s. í lögboðnu kerfi fyrir starfstengdan lífeyri. Fulltrúi hópsins ætti, þegar í stað eftir skráningu aðilans í hóptrygginguna, að útvega, ef við á, upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina og upplýsingar um viðskiptahætti dreifingaraðilans.
- 50) Mæla ætti fyrir um samræmdar reglur til að veita viðskiptavininum val um á hvaða miðli upplýsingar eru veittar, sem gerir kleift að nota rafræn samskipti þegar það á við, með hliðsjón af aðstæðunum við færsluna. Viðskiptavinurinn ætti þó að eiga kost á að fá upplýsingarnar á pappírformi. Til að viðskiptavinurinn hafi aðgang að upplýsingum ættu allar upplýsingar, sem veittar eru áður en samningur er gerður, að vera aðgengilegar án endurgjalds.
- 51) Það er síður þörf á að krefjast að slíkar upplýsingar séu birtar þegar viðskiptavinurinn leitir eftir endurtrygginga- eða váttryggingavernd vegna viðskipta- og iðnaðaráhættu, eða einungis í þeim tilgangi að dreifa váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum, þegar viðskiptavinurinn er fagviðskiptavinur eins og skilgreint er í tilskipun 2014/65/ESB.
- 52) Í þessari tilskipun ætti að tilgreina lágmarksskyldur dreifingaraðila váttrygginga um veitingu upplýsinga til viðskiptavina. Aðildarríki ætti að geta viðhaldið eða samþykkt strangari ákvæði um upplýsingagjöf sem leggja má á dreifingaraðila váttrygginga, óháð ákvæðum heimaaðildarríkis þeirra, þegar slíkir dreifingaraðilar stunda dreifingu váttrygginga á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, að því tilskildu að þessi strangari ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins, þ.m.t. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB⁽¹⁾. Aðildarríki sem áformar að beita og beitr ákvæðum sem gilda um dreifingaraðila váttrygginga og sölu váttryggingaafurða, til viðbótar þeim sem sett eru fram í þessari tilskipun, ættu að tryggja að stjórnarsýslubyrðin sem leiðir af þessum ákvæðum sé hlutfallsleg með tilliti til neytendaverndar og áfram takmörkuð.
- 53) Krosssala er algeng aðferð dreifingaraðila váttrygginga í öllu Sambandinu. Hún getur verið til hagsbóta fyrir viðskiptavinum en getur einnig haft í för með sér að ekki sé tekið nægjanlegt tillit til hagsmuna viðskiptavina. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir dreifingu váttryggingasamninga sem ná yfir margþætta áhættu.
- 54) Ákvæði þessarar tilskipunar að því er varðar krosssölu ættu ekki að hafa áhrif á beitingu lagagerða Sambandsins sem kveða á um reglur um krosssölu í tengslum við tiltekna vöru- eða þjónustuflokka.
- 55) Til að tryggja að váttryggingaafurðir uppfylli þarfir markhópsins ættu váttryggingafélög og, í aðildarríkjum þar sem váttryggingamiðlarar útfæra váttryggingaafurðir til að selja viðskiptavinum, váttryggingamiðlarar að viðhalda, starfrækja og endurskoða ferli fyrir samþykki á hverri og einni váttryggingaafurð. Ef dreifingaraðili váttrygginga veitir ráðgjöf um, eða leggur til, váttryggingaafurðir sem hann útfærir ekki ætti ávallt að vera mögulegt að skilja eiginleikana og skilgreinda markhópin fyrir þessar afurðir. Þessi tilskipun ætti ekki að takmarka fjölbreytileika og sveigjanleika aðferðanna sem félög nota til að þróa nýjar afurðir.
- 56) Váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir eru oft boðnar viðskiptavinum sem mögulegir valkostir eða til staðgöngu við fjárfestingaafurðir sem falla undir tilskipun 2014/65/ESB. Til að koma á samræmdri neytendavernd og til að forðast áhættuna af eftirlitshögnun er mikilvægt að váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir falli undir staðla sem miða að því að meðhöndla fjárfestingaþáttinn sem innbyggður er í þessar afurðir, til viðbótar stöðlunum um viðskiptahætti sem

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum (tilskipun um rafræn viðskipti) (Stjttf. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1).

skilgreindir eru fyrir allar váttryggingaafurðir. Slíkir sérstakir staðlar ættu að innihalda ákvæði um viðeigandi upplýsingar, kröfur um hentuga ráðgjöf og takmarkanir á greiðslur.

- 57) Til að tryggja að þóknanir eða umboðslaun eða annar ópeningalegur ávinningur í tengslum við dreifingu á váttryggingatengdri fjárfestingaafurð, sem greiddur er til eða af einhverjum aðila, að frátöldum viðskiptavininum eða aðila fyrir hönd viðskiptavinarins, hafi ekki skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum, ætti dreifingaraðili váttrygginganna að koma á viðeigandi og hóflegu fyrirkomulagi til að komast hjá slíkum skaðlegum áhrifum. Í þeim tilgangi ætti dreifingaraðili váttrygginganna að þróa, innleiða og endurskoða reglulega nýjar stefnur og málsmeðferðir að því er varðar hagsmunaárekstra með það að markmiði að komast hjá skaðlegum áhrifum á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum og til að tryggja að viðskiptavinurinn sé upplýstur á fullnægjandi hátt um þóknanir, umboðslaun eða ávinning.
- 58) Til að tryggja að váttryggingafélög og aðilar sem hafa með höndum dreifingu váttrygginga fari að ákvæðum þessarar tilskipunar, og til að tryggja að þeir falli undir sambærilega meðhöndlun alls staðar í Sambandinu, ætti að krefja aðildarríki um að koma á stjórnsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum sem eru skilvirk, hlutfallsleg og letjandi. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 8. desember 2010 um að efla fyrirkomulag um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu hefur endurskoðun á gildandi valdheimildum og raunverulegri beitingu þeirra verið framkvæmd með það að markmiði að stuðla að samleitni viðurlaga og annarra ráðstafana. Því ættu stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem mælt er fyrir um í aðildarríkjunum að fullnægja tilteknum mikilvægum kröfum með tilliti til viðtakenda, viðmiðana sem taka á tillit til við beitingu viðurlaga eða annarra ráðstafana, og birtingar.
- 59) Jafnvel þótt ekkert komi í veg fyrir að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög og refsiviðurlög við sömu brotum ætti þess ekki að vera krafist að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög við brotum á þessari tilskipun sem falla undir landsbundinn refsirétt. Aðildarríkjum er, í samræmi við landslög, ekki skylt að leggja bæði á stjórnsluviðurlög og beita refsiviðurlögum við sama afbrotinu, en þau ættu að geta gert það ef landslög þeirra heimila. Setning refsiviðurlaga í stað stjórnsluviðurlaga við brotum á þessari tilskipun ætti þó ekki að draga úr eða að öðru leyti hafa áhrif á að lögbær yfirvöld starfi saman, hafi aðgang að og skiptist tímanlega á upplýsingum við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum að því er varðar þessa tilskipun, einnig eftir að viðkomandi brotum hefur verið vísað til saksóknar hjá lögbærum dómeyfirvöldum.
- 60) Einkum ættu lögbær yfirvöld að hafa valdheimildir til að leggja á fjárhagsleg viðurlög sem eru nægjanlega há til að veita upp á móti raunverulegum eða mögulegum ávinningi, og eru letjandi jafnvel fyrir stórar stofnanir og stjórnendur þeirra.
- 61) Til að koma á samræmdri í neytendavernd og til að forðast áhættuna af eftirlitshögnun er mikilvægt, ef um er að ræða brot í tengslum við dreifingu váttryggingatengdrar fjárfestingaafurðar, að stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem aðildarríki setja séu löguð að þeim sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1286/2014.
- 62) Til að tryggja samræmda beitingu viðurlaga alls staðar í Sambandinu ættu aðildarríki að sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðkomandi aðstæðna þegar tegundir stjórnsluviðurlaga eða annarra ráðstafana og upphæðir fjárhagslegra stjórnsluviðurlaga eru ákvörðuð.
- 63) Til að tryggja að ákvarðanir um brot sem lögbær yfirvöld taka hafi letjandi áhrif á allan almenning og til að upplýsa markaðsaðila um atferli sem telst skaðlegt viðskiptavinum, ætti að birta þessar ákvarðanir, að því tilskildu að tíminn til að leggja fram kæru sé liðinn og að engin kæra hafi verið lögð fram, nema slík birting upplýsinga tefli stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í tvísýnu. Ef landslög kveða á um birtingu viðurlaga eða annarra ráðstafana sem falla undir rétt til áfrýjunar ætti einnig að birta slíkar upplýsingar, sem og niðurstöðu áfrýjunarinnar, án ótilhlýðilegrar tafar. Ef birting viðurlaga eða annarra ráðstafana myndi valda skaða fyrir hlutaðeigandi aðila sem ekki er í réttu hlutfalli við tilefnið ætti lögbæra yfirvaldið þó ávallt að geta ákveðið að birta ekki viðurlögin eða aðrar ráðstafanir eða að birta þau nafnlaust.
- 64) Til að greina möguleg brot ættu lögbær yfirvöld að hafa nauðsynlegar rannsóknarheimildir, og ættu að koma á skilvirku fyrirkomulagi sem gerir kleift að tilkynna um möguleg eða raunveruleg brot.
- 65) Þessi tilskipun ætti bæði að vísa til stjórnsluviðurlaga og annarra ráðstafana án tillits til þess hvort þau flokkist sem viðurlög eða aðrar ráðstafanir samkvæmt landslögum.
- 66) Tilskipun þessi ætti ekki að hafa áhrif á ákvæði í lögum aðildarríkjanna sem varða refsiverða verknaði.

- 67) Til þess að ná markmiðunum sem sett eru fram í þessari tilskipun ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU), að því er varðar eftirlit með afurðum og kröfur um stjórnunarhætti fyrir allar afurðir og, í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingaafurða, stjórnun hagsmunaárekstra, skilyrðin fyrir að greiða megi eða taka við söluhvötum, og mat á hentugleika og tilhlýðileika. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 68) Tæknistaðlar í fjármálaþjónustu ættu að tryggja samræmda samhæfingu og fullnægjandi neytendavernd alls staðar í Sambandinu. Þar eð Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin er stofnun sem býr yfir mikilli faglegri sérfræðipækkingu ætti einungis að fela henni að semja drög að reglugerð og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem ekki kalla á val um stefnu, til að leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.
- 69) Í samræmi við sameiginlegan skilning á framseldum gerðum milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ætti framkvæmdastjórnin, án þess að hafa áhrif á frekari endurskoðun, að taka tillit til andmælatímabilsins sem og málsmeðferðarreglna Evrópuþingsins og ráðsins varðandi dagsetningu sendingar framseldu gerðarinnar. Í samræmi við sameiginlegan skilning á framseldum gerðum, án þess að hafa áhrif á frekari endurskoðun, og, eftir atvikum, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, ætti einnig að tryggja viðhlítandi gagnsæi og viðeigandi samskipti við Evrópuþingið og ráðið áður en framselda gerðin er samþykkt.
- 70) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽²⁾ ættu að gilda um vinnslu Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar á persónuupplýsingum innan ramma þessarar tilskipunar, undir eftirliti Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar.
- 71) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og felast í sáttmálunum.
- 72) Þessi tilskipun ætti ekki að vera of þyngjandi fyrir litla og meðalstóra dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga. Ein af aðferðunum til að ná þessu markmiði er að beita meðalhófsreglunni á réttan hátt. Sú regla ætti að gilda bæði um kröfurnar sem lagðar eru á dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga, og um beitingu eftirlitsheimilda.
- 73) Endurskoðun á þessari tilskipun ætti að fara fram fimm árum eftir gildistöku hennar, í því skyni taka mið af markaðsþróun og þróun á öðrum sviðum laga Sambandsins eða reynslu aðildarríkja af innleiðingu laga Sambandsins, einkum með tilliti til afurða sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB ⁽³⁾.
- 74) Tilskipun 2002/92/EB ætti að falla úr gildi 24 mánuðum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi. Þó ætti að fella III. kafla A í tilskipun 2002/92/EB niður frá og með gildistöku þessarar tilskipunar.
- 75) Skyldan að lögleiða þessa tilskipun í aðildarríkjunum ætti að takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér efnislega breytingu á tilskipun 2002/92/EB. Skyldan að lögleiða óbreyttu ákvæðin er fyrir hendi í þeirri tilskipun.
- 76) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að leiða tilskipun 2002/92/EB í landslög.
- 77) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 23. nóvember 2012 ⁽⁴⁾.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjttíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Sambandsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjttíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjttíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

(4) Stjttíð. ESB C 100, 6.4.2013, bls. 12.

- 78) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, en þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, gengur þessi tilskipun ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 79) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningu um lögleiðingarráðstafanir fylgja með einu eða fleiri skjölum sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttmæt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um stofnun og rekstur á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga í Sambandinu.
2. Þessi tilskipun gildir um alla einstaklinga og lögaðila sem hafa staðfestu í aðildarríki eða sem óska eftir staðfestu þar í því skyni að stofna til og hafa með höndum dreifingu váttrygginga- og endurtryggingaafurða.
3. Þessi tilskipun gildir ekki um váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi sem leggja stund á dreifingu váttrygginga ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) váttryggingin er til viðbótar vöru eða þjónustu sem veitandinn veitir, ef slík váttrygging nær yfir:
 - i. áhættuna af að varan bili, tapist eða verði fyrir tjóni eða að þjónustan sem veitandinn veitir sé ekki nýtt, eða
 - ii. tjón eða tap á farangri eða aðra áhættu í tengslum við ferð sem bókuð er hjá viðkomandi veitanda,
 - b) upphæð iðgjaldsins sem greitt er fyrir váttryggingaafurðina fer ekki yfir 600 evrur, reiknað árlega í réttu hlutfalli,
 - c) þrátt fyrir b-lið, ef váttryggingin kemur til viðbótar þjónustu sem um getur í a-lið og varanleiki þeirrar þjónustu er þrjú mánuðir eða minna, upphæð iðgjaldsins sem hver aðili greiðir fer ekki yfir 200 evrur.
4. Aðildarríki skulu tryggja, við dreifingu fyrir milligöngu váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi sem er undanþeginn beitingu þessarar tilskipunar skv. 3. gr., að váttryggingafélag eða váttryggingamiðlari tryggi að:
 - a) upplýsingar séu gerðar aðgengilegar viðskiptavininum, áður en samningur er gerður, um nafn og heimili miðlarans og um málsmeðferðina sem um getur í 14. gr. sem gerir viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir,
 - b) viðeigandi og hlutfallslegu fyrirkomulagi sé komið á til að uppfylla 17. og 24. gr. og taka til athugunar kröfur og þarfir viðskiptavinarins áður en samningstillagan er lögð fram,
 - c) viðskiptavinurinn fái upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina sem um getur í 5. mgr. 20. gr., áður en samningurinn er gerður.
5. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með markaðnum, þ.m.t. markaðnum fyrir fylgjaferðir váttrygginga sem eru markaðssettar, dreift eða seldar í, eða frá, aðildarríki. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur stuðlað að og samræmt slíkt eftirlit.
6. Þessi tilskipun gildir ekki um dreifingu váttrygginga og endurtrygginga í tengslum við áhættu og skuldbindingar utan Sambandsins.

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á lög aðildarríkis að því er varðar dreifingu váttrygginga og endurtrygginga sem váttrygginga- og endurtryggingafélög eða váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar með staðfestu í þriðja landi hafa með höndum og starfa á yfirráðasvæði þess samkvæmt meginreglunni um frelsi til að veita þjónustu, að því tilskildu að tryggð sé jöfn meðferð allra aðila sem stunda eða hafa leyfi til að leggja stund á dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga á þeim markaði.

Í þessari tilskipun skal ekki setja reglur um dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga í þriðju löndum.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfiðleika almenns eðlis sem dreifingaraðilar þeirra á váttryggingum eða endurtryggingum rekast á við að stofna aðsetur sitt eða leggja stund dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga í einhverju þriðja landi.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - 1) „dreifing váttrygginga“: starfsemi sem felst í því að veita ráðgjöf um, leggja til eða inna af hendi aðra vinnu við undirbúning fyrir samningagerð um váttryggingar, gerð slíkra samninga, eða aðstoð við stjórnun og efndir slíkra samninga, einkum ef um er að ræða kröfu, þ.m.t. veitingu upplýsinga um einn eða fleiri váttryggingasamninga í samræmi við viðmiðanirnar sem viðskiptavinir velja fyrir milligöngu vefseturs eða annars miðils og gerð forgangslista yfir váttryggingaafurðir, þ.m.t. um verð- og afurðarsamanburð, eða afslætti af verði váttryggingasamnings, ef viðskiptavinurinn getur, beint eða óbeint, gert váttryggingasamning með notkun vefsetur eða annars miðils,
 - 2) „endurtryggingadreifing“: starfsemi sem felst í því að veita ráðgjöf um, leggja til eða inna af hendi aðra vinnu við undirbúning fyrir samningagerð um endurtryggingar, gerð slíkra samninga eða aðstoð við stjórnun og framkvæmd slíkra samninga, einkum ef um er að ræða kröfu, þ.m.t. þegar endurtryggingafélag innir hana af hendi án afskipta endurtryggingamiðlara,
 - 3) „váttryggingamiðlari“: einstaklingur eða lögaðili, annar en váttrygginga- eða endurtryggingafélag eða starfsfólk þess og annar en váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi, sem stofnar til eða hefur með höndum dreifingu váttrygginga, gegn greiðslu,
 - 4) „váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi“: einstaklingur eða lögaðili, annar en lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki, eins og skilgreint er í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, sem stofnar til eða hefur með höndum dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi, gegn greiðslu, að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - a) meginatvinnustarfsemi þess einstaklings eða lögaðila er önnur en dreifing váttrygginga,
 - b) einstaklingurinn eða lögaðilinn dreifir eingöngu tilteknum váttryggingaafurðum sem eru til viðbótar vöru eða þjónustu,
 - c) viðkomandi váttryggingaafurðir ná ekki yfir líftryggingu eða skaðabótaábyrgð, nema verndin sé til viðbótar vörunni eða þjónustunni sem miðlarinn býður sem hluta af meginatvinnustarfsemi sinni,
 - 5) „endurtryggingamiðlari“: einstaklingur eða lögaðili, annar en endurtryggingafélag eða starfsfólk þess, sem stofnar til eða hefur með höndum endurtryggingadreifingu, gegn greiðslu,
 - 6) „váttryggingafélag“: félag eins og skilgreint er í 1. lið 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð ESB nr. 648/2012 (Stjórið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjórið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

- 7) „endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag eins og skilgreint er í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
 - 8) „dreifingaraðili váttrygginga“: váttryggingamiðlari, váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi eða váttryggingafélag,
 - 9) „launagreiðslur“: hvers konar umboðslaun, þóknun, gjald eða önnur greiðsla, þ.m.t. hvers konar efnahagslegur ávinningur eða annar fjárhagslegur eða ófjárhagslegur ábati eða hvati sem boðinn er eða veittur að því er varðar dreifingu váttrygginga,
 - 10) „heimaaðildarríki“:
 - a) ef miðlarinn er einstaklingur, það aðildarríki þar sem búseta hans eða hennar er,
 - b) ef miðlarinn er lögaðili, það aðildarríki þar sem skráð skrifstofa hans er staðsett eða, ef hann hefur enga skráða skrifstofu samkvæmt innlendum lögum, það aðildarríki þar sem aðalskrifstofa hans er staðsett,
 - 11) „gistiaðildarríki“: aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlari hefur stöðuga viðveru eða starfsstöð eða veitir þjónustu, og sem ekki er heimaaðildarríki hans,
 - 12) „útibú“: umboðsskrifstofa eða útibú miðlara sem staðsett er á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en heimaaðildarríkisins,
 - 13) „náin tengsl“: náin tengsl í sömu merkingu og skilgreint er í 17. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
 - 14) „meginstarfsstöð“: staðurinn þaðan sem meginstarfseminni er stjórnað,
 - 15) „ráðgjöf“: það að veita viðskiptavini einstaklingsbundna ráðleggingu annað hvort að beiðni hans eða að frumkvæði dreifingaraðila váttrygginga að því er varðar einn eða fleiri váttryggingasamninga,
 - 16) „stór áhætta“: stór áhætta eins og skilgreint er í 27. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
 - 17) „váttryggingatengd fjárfestingaafurð“: váttryggingaafurð með líftíma- eða endurkaupsvirði og þar sem líftíma- eða endurkaupsvirðið er að öllu leyti eða að hluta til óvarið, beint eða óbeint, fyrir markaðsflökti, og inniheldur ekki:
 - a) skaðatryggingaafurðir sem skráðar eru í I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB (Flokkar skaðatrygginga),
 - b) líftryggingasamninga þar sem bæturnar samkvæmt samningnum eru eingöngu til greiðslu vegna dauðsfalls eða óvinnufærni vegna slysa, veikinda eða örorku,
 - c) lífeyrisafurðir sem, samkvæmt landslögum, viðurkennt er að hafi þann megingiltgang að veita fjárfestinum tekjur við starfslok, og fjárfestinum rétt til tiltekinna kjara,
 - d) opinberlega viðurkennt starfstengt lífeyriskerfi sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2003/41/EB eða tilskipunar 2009/138/EB,
 - e) einstakar lífeyrisafurðir sem krefjast fjárframlags starfsmanns samkvæmt landslögum og vinnuveitandinn eða starfsmaðurinn hefur hvorki val um lífeyrisafurðina né veitandann,
 - 18) „varanlegur miðill“: hvert það tæki sem:
 - a) gerir viðskiptavini kleift að geyma upplýsingar sem beint er persónulega til hans með hætti að nálgast má síðar og í hæfilega langan tíma eftir því hvaða tilgangi þær þjóna, og
 - b) gerir kleift að afrita upplýsingarnar sem geymdar eru óbreyttar.
2. Að því er varðar 1. og 2. lið 1. mgr. telst eftirfarandi ekki vera dreifing váttrygginga eða endurtrygginga:
- a) tilfallandi veiting upplýsinga í tengslum við aðra atvinnustarfsemi þar sem:
 - i. veitandinn gerir ekki frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð eða framkvæmd váttryggingasamnings,
 - ii. tilgangur starfseminnar er ekki að aðstoða viðskiptavininn við að gera eða framkvæma endurtryggingasamning,

- b) meðferð krafna váttrygginga- eða endurtryggingafélags í atvinnuskyni, og tjónamat og sérfræðimat á kröfum,
- c) eingöngu er verið að veita gögn og upplýsingar um mögulega váttryggingataka til váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara, váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga þar sem veitandinn gerir engar frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð váttrygginga- eða endurtryggingasamnings,
- d) eingöngu er verið að veita mögulegum váttryggingatökum upplýsingar um váttrygginga- eða endurtryggingaafurðir, váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara, váttryggingafélag eða endurtryggingafélag þar sem veitandinn gerir engar frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð váttrygginga- eða endurtryggingasamnings.

II. KAFLI

KRÖFUR UM SKRÁNINGU

3. gr.

Skráning

1. Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi skulu skráðir hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu.

Þess skal ekki krafist samkvæmt þessari tilskipun að váttrygginga- og endurtryggingafélög og starfsfólk þeirra sé skráð.

Án þess að hafa áhrif á fyrstu undirgrein geta aðildarríki mælt fyrir um að váttrygginga- og endurtryggingafélög og miðlarar og aðrar stofnanir geti átt samstarf við lögbær yfirvöld við skráningu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi og við beitingu krafanna sem mælt er fyrir um í 10. gr.

Einkum getur váttrygginga- eða endurtryggingafélag, váttrygginga- eða endurtryggingamiðlari, eða samtök váttrygginga- eða endurtryggingafélaga eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, skráð váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, undir eftirliti lögbærs yfirvalds.

Váttrygginga- eða endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi getur starfað á ábyrgð váttrygginga- eða endurtryggingafélags eða annars miðlara. Í slíku tilviki geta aðildarríki mælt fyrir um að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða annar miðlari skuli vera ábyrgur fyrir að tryggja að váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn, eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi, uppfylli skilyrðin fyrir skráningu, þ.m.t. skilyrðin sem sett eru fram í c-lið fyrstu undirgreinar 6. mgr.

Aðildarríki geta einnig mælt fyrir um að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða annar miðlari sem tekur ábyrgð á váttrygginga- eða endurtryggingamiðlaranum, eða váttryggingamiðlaranum í hliðarstarfsemi, skrái þann miðlara eða miðlara í hliðarstarfsemi.

Aðildarríki þurfa ekki að beita kröfunni sem um getur í fyrstu undirgrein á alla einstaklinga sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi og sem hafa með höndum dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga.

Aðildarríki skulu tryggja að í skránum séu tilgreind nöfn einstaklinganna innan stjórnar dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga sem bera ábyrgð á dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga.

Í skránum skulu þar að auki tilgreind aðildarríkin þar sem miðlarinn stundar starfsemi sína á grundvelli reglna um staðfesturétt eða frelsis til að veita þjónustu.

2. Aðildarríki geta komið á fleiri en einni skrá yfir váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi að því tilskildu þau mæli fyrir um viðmiðanimar sem gilda um skráningu miðlara.

Aðildarríki skulu koma á skráningarkerfi á Netinu. Viðkomandi kerfi skal vera auðveldlega aðgengilegt og gera mögulegt að klára skráninguna beint á Netinu.

3. Ef um fleiri en eina skrá er að ræða í aðildarríki skal viðkomandi aðildarríki koma á fót einni upplýsingamiðstöð sem gerir kleift að hafa skjótan og auðveldan aðgang að upplýsingum úr þessum skrá, sem skulu teknar saman rafrænt og uppfærðar. Upplýsingamiðstöðin skal einnig veita sanngreiningarupplýsingar um lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal koma á, birta á vefsetri sínu og uppfæra sameiginlega rafræna skrá sem hefur að geyma upplýsingar um váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, sem hafa tilkynnt um fyrirhugaða starfsemi yfir landamæri í samræmi við III. kafla. Aðildarríki skulu veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni viðeigandi upplýsingar skjótt til að gera henni kleift að gera þetta. Skráin skal innihalda tengla að, og vera aðgengileg frá, vefsetri lögbærra yfirvalda hvers og eins aðildarríkis.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal eiga rétt á aðgangi að gögnum sem vistuð eru í skránni sem um getur í fyrstu undirgrein. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og lögbæru yfirvöldin skulu eiga rétt á að breyta slíkum gögnum. Skráðir aðilar, sem persónuupplýsingar eru um í skránni og sem skipst er á, skulu eiga rétt á aðgangi að slíkum vistuðum gögnum og til að vera upplýstir með viðeigandi hætti.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal stofna vefsetur með tenglum á hverja og eina upplýsingamiðstöð eða, eftir atvikum, skrá, sem aðildarríki koma upp í samræmi við 3. mgr.

Heimaaðildarríki skulu tryggja að skráning váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi verði látin falla undir uppfyllingu viðeigandi krafna sem mælt er fyrir um í 10. gr.

Gildistími skráningarinnar skal vera með fyrirvara um reglulega endurskoðun lögbæra yfirvaldsins.

Heimaaðildarríki skulu tryggja að váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi sem uppfylla ekki lengur kröfurnar sem mælt er fyrir um í 10. gr., séu teknir af skránni. Heimaaðildarríkið skal, eftir atvikum, upplýsa gístaðildarríkið um slíka afskráningu.

5. Aðildarríki skulu tryggja að fjallað sé um umsóknir miðlara um skráningu innan þriggja mánaða frá framlagningu fullgerðrar umsóknar og að umsækjandinn fái tafarlaust tilkynningu um ákvörðunina.

6. Aðildarríki skulu tryggja að óskað sé eftir öllum eftirfarandi upplýsingum sem skilyrði fyrir skráningu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi:

- a) deili á hluthöfum eða aðilum, hvort sem það eru einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga eignarhlut í miðlaranum sem er umfram 10% og hve stórir þessir eignarhlutir eru,
- b) deili á þeim aðilum sem hafa nán tengsl við miðlarann,
- c) upplýsingar um að þessir eignarhlutir eða nán tengsl komi ekki í veg fyrir skilvirka framkvæmd eftirlitshlutverks lögbæra yfirvaldsins.

Aðildarríki skulu tryggja að miðlarar upplýsi lögbær yfirvöld, án ástæðulausrar tafar, um allar breytingar á upplýsingunum sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

7. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld synji um skráningu ef lög og stjórnsýsluákvæði þriðja lands sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem miðlari hefur nán tengsl við, eða ef vandkvæði tengd framfylgd þessara laga og stjórnsýslufyrirmæla koma í veg fyrir skilvirka framkvæmd eftirlitshlutverks þeirra.

III. KAFLI

FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU OG STAÐFESTURÉTTUR

4. gr.

Frelsi til að veita þjónustu

1. Hver sá váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi, sem í fyrsta sinn hyggst stunda starfsemi á fyrrráðasvæði annars aðildarríkis á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, skal koma eftirfarandi upplýsingum til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu:

- a) nafn, heimilisfang og, eftir atvikum, skráningarnúmer miðlarans,

- b) í hvaða aðildarríki eða aðildarríkjum miðlarinn hyggst starfa,
- c) flokkur miðlara og, eftir atvikum, nafn sérhvers váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hann starfar fyrir,
- d) viðeigandi váttryggingaflokkar, ef við á.

2. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal, innan mánaðar frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í 1. mgr., senda þær lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu, sem skal staðfesta viðtöku án tafar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal upplýsa váttryggingamiðlarann, endurtryggingamiðlarann eða váttryggingamiðlarann í hliðarstarfsemi skriflega um að lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu hafi tekið við upplýsingunum og að miðlarinn geti hafið starfsemi sína í gístiaðildarríkinu. Lögbæra yfirvaldið í heimaaðildarríkinu skal, eftir atvikum, á sama tíma tilkynna miðlaranum um að upplýsingarnar um lagaákvæðin sem um getur í 1. mgr. 11. gr. sem gilda í gístiaðildarríkinu séu aðgengilegar með aðferðunum sem um getur í 3. og 4. mgr. 11. gr., og einnig að miðlarinn verði að hlíta þessum ákvæðum til að hefja starfsemi sína í gístiaðildarríkinu.

3. Ef breyting verður á einstökum atriðum sem komið hefur verið á framfæri í samræmi við 1. mgr. skal váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi tilkynna þá breytingu til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu, a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal einnig upplýsa lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu um breytinguna eins fljótt og mögulegt er og eigi síðar en mánuði eftir viðtökudag lögbæra yfirvaldsins í heimaaðildarríkinu á upplýsingunum.

5. gr.

Brot á skuldbindingum í tengslum við frelsi til að veita þjónustu

1. Ef lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu hefur ástæðu til að ætla að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi, sem starfar á yfirráðasvæði þess á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, brjóti gegn einhverri skuldbindingu sem sett er fram í þessari tilskipun, skal það tilkynna þær grunsemdir til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu.

Eftir að hafa lagt mat á upplýsingarnar sem tekið er við samkvæmt fyrstu undirgrein skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu, eftir atvikum, og ef svo er, við fyrsta tækifæri gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á stöðu mála. Það skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um slíkar ráðstafanir.

Ef, þrátt fyrir ráðstafanirnar sem heimaaðildarríkið hefur gert eða vegna þess að þær ráðstafanir hafa reynst ófullnægjandi eða eru takmarkaðar, váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi starfar áfram með hætti sem augljóslega veldur stórfeldum skaða fyrir hagsmuni neytenda í gístiaðildarríki, eða fyrir snurðulausa starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaða, getur lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu, er það hefur skýrt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari brot og þar á meðal, að því marki sem nauðsynlegt er, komið í veg fyrir að viðkomandi miðlari stundi áfram nýja starfsemi innan yfirráðasvæðis þess.

Að auki getur lögbært yfirvald í heima- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Í því tilviki getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á vald gístiaðildarríkisins til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsast fyrir brot sem framin eru á yfirráðasvæði þess, við aðstæður þar sem nauðsynlegt er að grípa til tafarlausra aðgerða til að vernda réttindi neytenda. Þetta vald skal fela í sér möguleika til að koma í veg fyrir að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

3. Allar ráðstafanir sem samþykktar eru af lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu samkvæmt þessari grein skulu sendar hlutaðeigandi váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum eða váttryggingamiðlurum í hliðarstarfsemi í vel rökstuddu skjali og tilkynntar lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar.

6. gr.

Neyting staðfesturéttar

1. Aðildarríki skulu tryggja að allir váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar eða váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi, sem hafa í hyggju að neyta staðfesturéttar með því að koma á fót útibúi eða hafa stöðuga viðveru á yferráðasvæði annars aðildarríkis, tilkynni um það til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis síns og veiti viðkomandi lögbæru yfirvaldi eftirfarandi upplýsingar:

- a) nafn, heimilisfang og, eftir atvikum, skráningarnúmer miðlarans,
- b) á yferráðasvæði hvaða aðildarríkis miðlarinn hyggst stofna útibúi eða hafa stöðuga viðveru,
- c) flokkur miðlara og, eftir atvikum, nafn sérhvers váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hann starfar fyrir,
- d) viðeigandi váttryggingaflokkar, ef við á,
- e) heimilisfang í gístiaðildarríkinu þar sem afla má skjala,
- f) nafn sérhvers aðila sem ber ábyrgð á stjórnun útibúsins eða hinni stöðugu viðveru.

Stöðuga viðveru miðlara á yferráðasvæði annars aðildarríkis, sem jafngildir útibúi, skal meðhöndla á sama hátt og útibúi, nema miðlarinn setji slíka stöðuga viðveru sína upp með öðrum löglegum hætti.

2. Ef lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu hafa ekki ástæðu til að efast um að stjórnskipulag eða fjárhagsstaða váttryggingamiðlarans, endurtryggingamiðlarans eða váttryggingamiðlarans í hliðarstarfsemi sé fullnægjandi með tilliti til fyrirhugaðrar dreifingarsemi, skulu þau, innan eins mánaðar frá móttöku upplýsinganna sem um getur í 1. mgr., tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um þær, sem skal staðfesta móttöku þeirra án tafar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal upplýsa váttryggingamiðlarann, endurtryggingamiðlarann eða váttryggingamiðlarann í hliðarstarfsemi skriflega um að lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu hafi tekið við upplýsingunum.

Innan eins mánaðar frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu senda lagaákvæðin, sem um getur í 1. mgr. 11. gr. með aðferðunum sem um getur í 3. og 4. mgr. 11. gr., sem gilda á yferráðasvæði þess, til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal senda þessar upplýsingar til miðlarans og upplýsa hann um að honum sé heimilt að hefja starfsemi sína í gístiaðildarríkinu, að því tilskildu að hann fari að þessum lagaákvæðum.

Ef engin tilkynning berst innan tímabilsins sem kveðið er á um í annarri undirgrein getur váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi komið á fót útibúi og hafið starfsemi sína.

3. Neiti lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu að veita lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skal það að greina váttryggingamiðlaranum, endurtryggingamiðlaranum eða váttryggingamiðlaranum í hliðarstarfsemi frá ástæðum fyrir synjuninni innan eins mánaðar frá móttöku allra upplýsinganna sem um getur í 1. mgr.

Synjun eins og um getur í fyrstu undirgrein, eða ef lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu sendir ekki upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr., skal falla undir rétt til áfrýjunar til dómstóla heimaaðildarríkisins.

4. Ef breyting verður á einstökum atriðum sem komið var á framfæri í samræmi við 1. mgr. skal váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi tilkynna þá breytingu til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu, a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal einnig upplýsa lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu um þá breytingu eins fljótt og mögulegt er og eigi síðar en mánuði eftir viðtökudag lögbæra yfirvaldsins í heimaaðildarríkinu á upplýsingunum.

7. gr.

Skipting valdheimilda milli heima- og gístiaðildarríkja

1. Ef meginstarfsstöð váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi er í öðru aðildarríki en heimaaðildarríkinu hans getur lögbært yfirvald þess aðildarríkis gert samkomulag við lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu um að það komi fram eins og það væri lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu að því er varðar ákvæði IV.,

V., VI. og VII. kafla. Ef um slíkt samkomulag er að ræða skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu tilkynna váttryggingamiðlaranum, endurtryggingamiðlaranum eða váttryggingamiðlaranum í hliðarstarfsemi og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um það án tafar.

2. Lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu skal bera ábyrgð á að tryggja að þjónustan sem starfsstöðin veitir á yfirráðasvæði þess, hlíti skuldbindingunum sem kveðið er á um í V. og VI. kafla og ráðstöfunum sem samþykktar eru samkvæmt þeim.

Lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu skal hafa rétt til að kanna fyrirkomulag starfsstöðvarinnar og óska eftir breytingum sem nauðsynlegar eru til að gera lögbæra yfirvaldinu kleift að framfylgja skuldbindingunum samkvæmt V. og VI. kafla og ráðstöfunum sem samþykktar eru samkvæmt þeim, að því er varðar þjónustuna sem starfsstöðin veitir eða starfsemina sem hún stundar innan yfirráðasvæðis þess.

8. gr.

Brot á skuldbindingum við neytingu staðfesturéttar

1. Ef lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu staðfestir að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi brjóti í bága við ákvæði í lögum eða reglum sem viðkomandi aðildarríki hefur samþykkt í samræmi við ákvæði V. og VI. kafla getur viðkomandi aðildarríki gert viðeigandi ráðstafanir.

2. Ef lögbært yfirvald í gístiaðildarríki hefur ástæðu til að ætla að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi, sem starfar á yfirráðasvæði þess fyrir milligöngu starfsstöðvar, brjóti gegn einhverri skuldbindingu sem sett er fram í þessari tilskipun, og ef viðkomandi lögbært yfirvald ber ekki ábyrgð í samræmi við 2. mgr. 7. gr., skal það vísa þessum niðurstöðum til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu. Eftir að hafa lagt mat á upplýsingarnar sem tekið er við skal lögbært í yfirvald heimaaðildarríkinu, eftir atvikum, og ef svo er, við fyrsta tækifæri, gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á stöðu mála. Það skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um allar slíkar ráðstafanir sem gerðar eru.

3. Ef, þrátt fyrir ráðstafanirnar sem heimaaðildarríkið hefur gert til eða vegna þess að þær ráðstafanir hafa reynst ófullnægjandi eða eru takmarkaðar, váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn í hliðarstarfsemi starfar áfram með hætti sem augljóslega veldur stórfelldum skaða fyrir hagsmuni neytenda í gístiaðildarríki, eða fyrir snurðulausa starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaða, getur lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu, er það hefur skýrt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari brot og þar á meðal, að því marki sem nauðsynlegt er, komið í veg fyrir að viðkomandi miðlari stundi áfram nýja starfsemi innan yfirráðasvæðis þess.

Að auki getur lögbært yfirvald í heima- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Í því tilviki getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

4. Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á vald gístiaðildarríkisins til að gera viðeigandi ráðstafanir sem eru án mismununar til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir brot sem framin eru á yfirráðasvæði þess, í aðstæðum þegar nauðsynlegt er að grípa til tafarlausra aðgerða til að vernda réttindi neytenda gístiaðildarríkisins, og þegar jafngildar ráðstafanir heimaaðildarríkisins eru ófullnægjandi eða hafa ekki verið gerðar. Við slíkar aðstæður skal gístiaðildarríkið hafa þann möguleika að koma í veg fyrir að hlutaðeigandi váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

5. Allar ráðstafanir sem samþykktar eru af lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu samkvæmt þessari grein skulu sendar hlutaðeigandi váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum eða váttryggingamiðlurum í hliðarstarfsemi í vel rökstuddu skjali og tilkynntar lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar.

9. gr.

Valdheimildir í tengslum við landsákvæði sem samþykkt eru í þágu almannahagsmuna

1. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á vald gístiaðildarríkjanna til að grípa til viðeigandi ráðstafana sem eru án mismununar til að refsa fyrir brot sem framin eru á yfirráðasvæði þeirra, er ganga gegn lagaákvæðum þeirra sem um getur í 1. mgr. 11. gr., að því marki sem nauðsynlegt er. Við slíkar aðstæður skulu gístiaðildarríkin hafa möguleika til að koma í veg fyrir að hlutaðeigandi váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari í hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

2. Þar að auki skal þessi tilskipun ekki hafa áhrif á vald lögbærs yfirvalds í gistaðildarríkinu til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að dreifingaraðili váttrygginga, sem hefur staðfestu í öðru aðildarríki, stundi starfsemi sína á yfirráðasvæði þess á grundvelli frelsis til að veita þjónustu eða, eftir atvikum, staðfesturéttar, ef viðkomandi starfsemi beinist eingöngu eða aðallega að yfirráðasvæði gistaðildarríkisins í þeim eina tilgangi að komast undan lagaákvæðunum sem myndu gilda ef sá dreifingaraðili váttrygginga hefði staðfestu eða skráða skrifstofu í því gistaðildarríki og, þar að auki, ef starfsemi hans skapar verulega hættu fyrir eðlilega starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaðarins í gistaðildarríkinu að því er varðar neytendavernd. Í slíku tilviki getur lögbært yfirvald í gistaðildarríkinu, eftir að hafa upplýst lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu, gert allar viðeigandi ráðstafanir, að því er varðar þann dreifingaraðila váttrygginga, sem þörf er á til að vernda réttindi neytenda í gistaðildarríkinu. Lögbæru yfirvöldin sem hlut eiga að máli geta vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, og í slíku tilviki getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin gripið til aðgerða í samræmi við valdið sem henni er falið samkvæmt þeirri grein, ef um er að ræða ósamkomulag milli lögbærra yfirvalda gisti- og heimaaðildarríkjanna.

IV. KAFLI

SKIPULAGSKRÖFUR

10. gr.

Kröfur um fagþekkingu og skipulag

1. Heimaaðildarríki skulu tryggja að dreifingaraðilar váttrygginga og endurtrygginga og starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem annast dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga búi yfir fullnægjandi þekkingu og hæfni til að geta innt af hendi verkefni sín eða gegnt skyldum sínum með fullnægjandi hætti.

2. Heimaaðildarríki skulu tryggja að váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar, starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingafélaga og starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingamiðlara hlíti kröfum um viðvarandi starfsþjálfun og -þróun til að viðhalda fullnægjandi frammistöðu sem samsvarar hlutverki þeirra og viðkomandi markaði.

Í þeim tilgangi skulu heimaaðildarríki koma á og birta fyrirkomulag til að hafa skilvirkt eftirlit með og meta þekkingu og hæfni váttrygginga- og endurtryggingamiðlara, starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingafélaga og starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingamiðlara, á grundvelli a.m.k. 15 klukkustunda starfsþjálfunar eða -þróunar á ári, sem tekur tilliti til eðlis afurðanna sem seldar eru, tegundar dreifingaraðila, hlutverks þeirra og starfseminnar sem stunduð er innan dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga.

Heimaaðildarríki geta krafist þess, þegar kröfurnar um starfsþjálfun og -þróun hafa verið uppfylltar með fullnægjandi hætti, að sýnt sé fram á það með vottorði.

Aðildarríki skulu aðlaga kröfurnar um þekkingu og hæfni að tiltekinni starfsemi dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga og þeim afurðum sem þeir dreifa, einkum ef um er að ræða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi. Aðildarríki geta í þeim tilvikum sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 3. gr., og að því er varðar starfsfólk váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem annast dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, krafist þess að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn staðfesti að þekking og hæfni miðlaranna sé í samræmi við skuldbindingarnar sem settar eru fram í 1. mgr. og, ef þörf krefur, veitt slíkum miðlurum starfsþjálfun eða -þróun sem samsvarar kröfunum er varða afurðirnar sem miðlararnir selja.

Aðildarríki þurfa ekki að beita kröfunum sem um getur í 1. mgr. og í fyrstu undirgrein þessarar greinar á alla aðila sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, sem hafa með höndum dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, en aðildarríki skulu tryggja að viðkomandi aðilar innan stjórnar slíkra félaga, sem bera ábyrgð á dreifingu að því er varðar váttrygginga- og endurtryggingaafurðir, og allir aðrir aðilar sem taka beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga sýni fram á þekkingu og hæfni sem nauðsynleg er til að þeir geti sinnt skyldum sínum.

Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar skulu sýna fram á að farið sé að viðkomandi kröfum um fagþekkingu og hæfni sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

3. Einstaklingar sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, sem hafa með höndum dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, skulu hafa óflekkað mannorð. Þeir skulu a.m.k. vera með hreina sakaskrá, eða annað landsbundið jafngildi þess í tengslum við alvarlega refsiverða verknaði sem varða afbrot gegn eignum eða önnur afbrot í tengslum við fjármálastarfsemi og hafa ekki áður verið lýstir gjaldþrota, nema þeir hafi hlotið endurhæfingu í samræmi við landslög,

Aðildarríki geta, í samræmi við þriðju undirgrein 1. mgr. 3. gr., heimilað dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga að kanna mannorð eigin starfsfólks og, eftir því sem við á, starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingamiðlara sinna.

Aðildarríki þurfa ekki að beita kröfunni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar á alla einstaklinga sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, að því tilskildu að þessir einstaklingar taki ekki beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga. Aðildarríki skulu tryggja að aðilar innan stjórnar sem bera ábyrgð á, og allt starfsfólk sem tekur beinan þátt í, dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga uppfylli þær kröfur.

Að því er varðar váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi skulu aðildarríki tryggja að aðilarnir sem bera ábyrgð á dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi uppfylli kröfurnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

4. Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar skulu hafa starfsábyrgðartryggingu sem nær yfir allt yfirráðasvæði Sambandsins eða aðra sambærilega tryggingu vegna bótaábyrgðar sem stafar af vanrækslu í starfi, fyrir a.m.k. 1 250 000 evrum sem gildir um hverja kröfu og samtals 1 850 000 evrum á ári fyrir allar kröfur, nema slík trygging eða sambærileg ábyrgðaryfirlýsing sé þegar veitt af váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi eða öðru félagi sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn starfar fyrir, eða sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn hefur umboð til að starfa fyrir, eða ef slíkt félag hefur tekið fulla ábyrgð á gerðum miðlarans.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi hafi starfsábyrgðartryggingu eða sambærilega tryggingu á því stigi sem aðildarríki ákveða með tilliti til eðlis afurðanna sem seldar eru og starfseminnar sem stunduð er.

6. Aðildarríki skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda viðskiptavinum fyrir vangetu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi til að yfirfæra iðgjaldið til váttryggingafélagsins eða yfirfæra kröfufjárhæðina eða iðgjaldaendurgreiðsluna til hins tryggða.

Slíkar ráðstafanir skulu vera á einu eða fleiri eftirfarandi formi:

- a) ákvæða í lögum eða samkvæmt samningi þar sem farið er með fjármuni sem greiddir eru til miðlara eins og þeir hafi verið greiddir til félagsins, en ekki farið með fjármuni sem greiddir eru af félaginu til miðlarans eins og þeir hafi verið greiddir til viðskiptavinarins fyrir en viðskiptavinurinn fær þá raunverulega í hendur,
- b) kröfu um að miðlarinn búi yfir fjárhagslegri getu sem samsvarar, að staðaldri, 4% af samanlögðum árlegum iðgjöldum sem hann tekur við, minnst 18 750 evrum,
- c) kröfu um að fjármunir viðskiptavina verði yfirfærðir fyrir milligöngu skýrt aðgreindra reikninga viðskiptavina og að þessir reikningar verði ekki notaðir til að endurgreiða öðrum lánardrottnum komi til gjaldþrots,
- d) kröfu um að ábyrgðarsjóði verði komið á fót.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal endurskoða reglulega fjárhæðirnar sem um getur í 4. og 6. gr. til að taka tillit til breytinga á evrópsku neysluverðsvísitölunni, eins og Hagstofa Evrópusambandsins birtir hana. Fyrsta endurskoðun skal fara fram eigi síðar en 31. desember 2017 og síðari endurskoðanir skulu fara fram á fimm ára fresti eftir það.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem aðlaga grunnfjárhæðina í evrum sem um getur í 4. og 6. mgr. að prósentubreytingunni í vísitölunni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar yfir tímabilið frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2017, eða milli dagsetningar síðustu endurskoðunar og nýju endurskoðunarinnar og námundað upp að næsta margfeldi af 10 evrum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 30. júní 2018 og síðari frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum á fimm ára fresti eftir það.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í annarri og þriðju undirgrein þessarar málsgreinar, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

8. Til að tryggja að farið sé að kröfunum í 1., 2. og 3. mgr. skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög samþykkja, innleiða og endurskoða reglulega innri stefnur sínar og viðeigandi innri málsmeðferðir.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu tilgreina starfsvið til að tryggja rétta framkvæmd samþykktra stefna og málsmeðferða.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu koma á, viðhalda og uppfæra skrár yfir alla viðeigandi skjölun að því er varðar beitingu 1., 2. og 3. mgr. Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu, að fenginni beiðni þar um, gera nafn aðilans sem ber ábyrgð á því starfsviði aðgengilegt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu.

11. gr.

Birting reglna um „almanahagsmuni“

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld þeirra birti með viðeigandi hætti viðkomandi landsákvæði um verndun almanahagsmuna, þ.m.t. upplýsingar um hvort og hvernig aðildarríkið hefur valið að beita strangari ákvæðum sem kveðið er á um í 3. mgr. 29. gr., er gilda um dreifingu váttrygginga og endurtrygginga á yfirráðasvæði þeirra.

2. Aðildarríki sem áformar að beita og beittir ákvæðum sem gilda um dreifingu váttrygginga, til viðbótar þeim sem sett eru fram í þessari tilskipun, skulu tryggja að stjórnsýslubyrðin sem leiðir af þessum ákvæðum sé hlutfallsleg með tilliti til neytendaverndar. Aðildarríkið skal áfram hafa eftirlit með þessum ákvæðum til að tryggja að þau haldist í samræmi við þessa málsgrein.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin skal á vefsetri sínu vera með tengla á vefsetur lögbærra yfirvalda þar sem upplýsingar um „almanahagsmuna“ reglur eru birtar. Slíkar upplýsingar skulu uppfærðar af lögbærum landsyfirvöldum með reglulegu millibili og skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin gera upplýsingarnar aðgengilegar á vefsetri sínu, ásamt öllum landsbundnum „almanahagsmuna“ reglum, flokkuðum eftir viðkomandi lagasviðum.

4. Aðildarríki skulu koma á fót einum tengilið sem ber ábyrgð á veitingu upplýsinga um „almanahagsmuna“ reglur í viðkomandi aðildarríki. Slíkur tengiliður ætti að vera viðeigandi lögbært yfirvald.

5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin skal með gerð skýrslu rannsaka, og upplýsa framkvæmdastjórnina um, „almanahagsmuna“ reglur sem aðildarríki birta eins og um getur í þessari grein með tilliti til eðlilegrar virkni þessarar tilskipunar og starfsemi innri markaðarins fyrir 23. febrúar 2019.

12. gr.

Lögbær yfirvöld

1. Aðildarríki skulu tilnefna þau lögbæru yfirvöld sem hafa vald til að tryggja að þessari reglugerð sé framfylgt. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þar um og tilgreina verkaskiptingu milli þeirra.

2. Yfirvöldin, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu annaðhvort vera opinber yfirvöld eða aðilar sem viðurkenndir eru samkvæmt landslögum eða af opinberum yfirvöldum og hafa til þess skýrar valdheimildir samkvæmt landslögum. Þau skulu ekki vera váttrygginga- eða endurtryggingafélög eða samtök sem hafa að aðilum, beint eða óbeint, váttrygginga- eða endurtryggingafélög, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, án þess að hafa áhrif á möguleikann á samvinnu milli lögbærra yfirvalda og annarra aðila þegar sérstaklega er kveðið á um það í 1. mgr. 3. gr.

3. Lögbæru yfirvöldin skulu búa yfir öllum þeim valdheimildum sem nauðsynlegar eru til að þau geti sinnt skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun. Ef um er að ræða fleiri en eitt lögbært yfirvald á yfirráðasvæði þess skal aðildarríkið sjá til þess að þau yfirvöld starfi náið saman svo að þau geti leyst af hendi skyldur sínar með skilvirkum hætti.

13. gr.

Samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda aðildarríkja

1. Lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja skulu hafa með sér samstarf og skiptast á öllum viðkomandi upplýsingum um dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga til að tryggja rétta beitingu þessarar tilskipunar.

2. Einkum skulu lögbæru yfirvöldin, við skráningu og á áframhaldandi grundvelli, skiptast á viðkomandi upplýsingum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og hæfni dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga.

3. Lögbæru yfirvöldin skulu einnig skiptast á upplýsingum um dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga sem hafa verið beittir viðurlögum eða öðrum ráðstöfunum sem um getur í VII. kafla, og þegar slíkar upplýsingar eru líklegar til að hafa í för með sér afskráningu slíkra dreifingaraðila.
4. Allir aðilar sem skylt er að taka við eða láta í té upplýsingar í tengslum við þessa tilskipun skulu bundnir þagnarskyldu, eins og mælt er fyrir um í 64. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

14. gr.

Kvartanir

Aðildarríki skulu tryggja að komið sé á málsmeðferðum sem gera viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum, einkum neytendasamtökum, kleift að leggja fram kvartanir vegna dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga. Ávallt skal svara þeim sem leggja fram kvörtun.

15. gr.

Úrlausn utan réttar

1. Aðildarríki skulu tryggja að komið sé á fullnægjandi og árangursríkri, hlutlausri og óháðri kær- og úrlausnar meðferð utan réttar til að leysa deilumál milli viðskiptavina og dreifingaraðila váttrygginga er varða réttindi og skyldur samkvæmt þessari tilskipun, í samræmi við viðkomandi lagagerðir Sambandsins og landslög, með því að nota stofnanir sem til staðar eru eftir því sem við á. Aðildarríki skulu tryggja að slíkar málsmeðferðir gildi um, og valdsvið viðkomandi stofnunar nái með skilvirkum hætti yfir, dreifingaraðila váttrygginga sem málsmeðferðirnar eru hafnar gegn.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að stofnanirnar sem um getur í 1. mgr. starfi saman við lausn deilumála yfir landamæri er varða réttindi og skyldur samkvæmt þessari tilskipun.

16. gr.

Takmörkun á notkun miðlara

Aðildarríki skulu tryggja að váttrygginga- og endurtryggingafélög og váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar, er þau nota þjónustu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, noti eingöngu þjónustu, á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga, skráðra váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, þ.m.t. þeirra sem um getur í 3. mgr. 1. gr.

V. KAFLI

KRÖFUR UM UPPLÝSINGAR OG REGLUR UM VIÐSKIPTAHÆTTI

17. gr.

Almenn meginregla

1. Aðildarríki skulu tryggja að dreifingaraðilar váttrygginga starfi ávallt af heilindum, sanngirni og fagmennsku í samræmi við ítrustu hagsmuni viðskiptavina sinna, við dreifingu váttrygginga.
2. Án þess að hafa áhrif á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB ⁽¹⁾ skulu aðildarríki tryggja að allar upplýsingar sem tengjast efni þessarar tilskipunar, þ.m.t. markaðsefni, sem dreifingaraðili váttrygginganna sendir viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum séu sanngjarnar, skýrar og ekki villandi. Ætíð skal auðkenna markaðsefni með skýrum hætti sem slíkt.
3. Aðildarríki skulu tryggja að dreifingaraðilum váttrygginga sé ekki greitt eða greiði ekki eða meti frammistöðu starfsfólks síns með hætti sem brjóti í bága við þá skyldu þeirra að starfa í samræmi við ítrustu hagsmuni viðskiptavina sinna. Einkum skal dreifingaraðili váttrygginga ekki koma á neinu fyrirkomulagi þóknana, sölumarkmiða eða á annan hátt sem gæti verið hvati fyrir hann eða starfsfólk hans að mæla með tiltekinni váttryggingaafurð fyrir viðskiptavin, þegar dreifingaraðili váttrygginga gæti boðið aðra váttryggingaafurð sem uppfyllti betur þarfir viðskiptavinarins.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum og um breytingu á tilskipun ráðsins 84/450/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB, 98/27/EB og 2002/65/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 (tilskipun um óréttmæta viðskiptahætti) (Stjúd. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 22).

*18. gr.***Almennar upplýsingar sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið veitir**

Aðildarríkin skulu tryggja að:

- a) váttryggingamiðlari birti viðskiptavininum eftirfarandi upplýsingar, með góðum fyrirvara áður en váttryggingasamningur er gerður:
 - i. nafn og heimilisfang sitt og að hann sé váttryggingamiðlari,
 - ii. hvort hann veiti ráðgjöf um váttryggingaafurðirnar sem seldar eru,
 - iii. málsmeðferðirnar sem um getur í 14. gr., sem gera viðskiptavininum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir vegna váttryggingamiðlara og um kæru- og úrlausnarmeðferðina utan réttar sem um getur í 15. gr.,
 - iv. skrána sem hann hefur verið færður í og aðferðir til að sannreyna skráningu hans, og
 - v. hvort miðlarinn komi fram fyrir hönd viðskiptavinarins eða starfi fyrir og sé á vegum váttryggingafélagsins,
- b) váttryggingafélag birti viðskiptavininum eftirfarandi upplýsingar, með góðum fyrirvara áður en váttryggingasamningur er gerður:
 - i. nafn og heimilisfang sitt og að það sé váttryggingafélag,
 - ii. hvort það veiti ráðgjöf um váttryggingaafurðirnar sem seldar eru,
 - iii. málsmeðferðirnar sem um getur í 14. gr., sem gera viðskiptavininum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir vegna váttryggingafélaga og um kæru- og úrlausnarmeðferðina utan réttar sem um getur í 15. gr.

*19. gr.***Hagsmunaaðrekstrar og gagnsæi**

1. Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingamiðlari veiti viðskiptavininum a.m.k. eftirfarandi upplýsingar, með góðum fyrirvara áður en váttryggingasamningur er gerður:
 - a) hvort hann eigi eignarhlut, beint eða óbeint, sem er 10% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé tiltekins váttryggingafélags,
 - b) hvort tiltekið váttryggingafélag eða móðurfélag tiltekins váttryggingafélags eigi eignarhlut, beint eða óbeint, sem er 10% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé váttryggingamiðlarans,
 - c) í tengslum við samningana sem lagðir eru til eða ráðgjöf veitt um, hvort:
 - i. hann veiti ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og einstaklingsbundinnar greiningar,
 - ii. hann sé sammingsbundinn um að stunda viðskipti á sviði dreifingar váttrygginga við eingöngu eitt eða fleiri váttryggingafélög, og í því tilviki á hann að gefa upp nöfn þessara váttryggingafélaga, eða
 - iii. hann sé ekki sammingsbundinn um að stunda viðskipti á sviði dreifingar váttrygginga við eingöngu eitt eða fleiri váttryggingafélög og veiti ekki ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og einstaklingsbundinnar greiningar, og í því tilviki á hann að gefa upp nöfn þeirra váttryggingafélaga sem honum er heimilt að stunda og stundar viðskipti við,
 - d) eðli þóknunarinnar sem hann fær í tengslum við váttryggingasamninginn,
 - e) hvort hann, í tengslum við váttryggingasamninginn, starfi:
 - i. á grundvelli gjalds, þ.e. viðskiptavinurinn greiðir þóknunina beint,
 - ii. á grundvelli umboðslauna af einhverju tagi, þ.e. þóknunin er innifalin í iðgjaldinu,
 - iii. á grundvelli annars konar þóknunar, þ.m.t. hvers konar efnahagslegs ávinnings sem býðst eða veitist í tengslum við váttryggingasamninginn, eða
 - iv. á grundvelli samsetningar einhverra þeirra tegunda þóknana sem settar eru fram í lið i., ii. og iii.

2. Ef gjaldið er greiðanlegt beint af viðskiptavininum skal váttryggingamiðlarinn upplýsa viðskiptavininn um upphæð gjaldsins eða, ef það er ekki mögulegt, aðferðina til að reikna gjaldið út.
3. Ef viðskiptavinurinn greiðir einhverjar greiðslur, aðrar en núgildandi iðgjöld og áætlaðar greiðslur, samkvæmt váttryggingasamningnum eftir að hann hefur verið gerður, skal váttryggingamiðlarinn einnig birta upplýsingar í samræmi við þessa grein fyrir hverja slíka greiðslu.
4. Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingafélag tilkynni viðskiptavini sínum, með góðum fyrirvara áður en váttryggingasamningur er gerður, um eðli greiðslanna sem starfsfólk þess fær í tengslum við váttryggingasamninginn.
5. Ef viðskiptavinurinn greiðir einhverjar greiðslur, aðrar en núgildandi iðgjöld og áætlaðar greiðslur, samkvæmt váttryggingasamningnum eftir að hann hefur verið gerður, skal váttryggingafélagið einnig birta upplýsingar í samræmi við þessa grein fyrir hverja slíka greiðslu.

20. gr.

Ráðgjöf, og staðlar fyrir sölu þegar engin ráðgjöf er veitt

1. Áður en váttryggingasamningur er gerður skal dreifingaraðili váttrygginganna tilgreina, á grundvelli upplýsinga frá viðskiptavininum, kröfur og þarfir þess viðskiptavinar og veita viðskiptavininum hlutlægar upplýsingar um váttryggingaafurðina á skiljanlegu formi til að gera viðkomandi viðskiptavini kleift að taka upplýsta ákvörðun.

Allir samningar sem lagðir eru til skulu vera í samræmi við váttryggingakröfur og -þarfir viðskiptavinarins.

Þegar ráðgjöf er veitt áður en tiltekinn samningur er gerður skal dreifingaraðili váttrygginganna veita viðskiptavininum einstaklingsbundna ráðleggingu og útskýra hvers vegna tiltekin afurð uppfylli best kröfur og þarfir viðskiptavinarins.

2. Upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu lagaðar að því hversu flókin váttryggingaafurðin er sem lögð er til, sem og tegund viðskiptavinar.

3. Ef váttryggingamiðlari upplýsir viðskiptavininn um að hann veiti ráðgjöf á grundvelli sanngjarnar og einstaklingsbundinnar greiningar skal hann veita þá ráðgjöf á grundvelli greiningar nægjanlega mikils fjölda váttryggingasamninga sem aðgengilegir eru á markaðnum til að gera honum kleift að veita einstaklingsbundna ráðleggingu, í samræmi við faglegar viðmiðanir, varðandi hvaða váttryggingasamningur sé fullnægjandi til að uppfylla þarfir viðskiptavinarins.

4. Án þess að hafa áhrif á 183. og 184. gr. tilskipunar 2009/138/EB, áður en samningur er gerður, hvort sem ráðgjöf er veitt eða ekki og án tillits til þess hvort váttryggingaafurðin sé hluti af pakka skv. 24. gr. þessarar tilskipunar, skal dreifingaraðili váttrygginganna veita viðskiptavininum viðeigandi upplýsingar um váttryggingaafurðina á skiljanlegu formi til að gera viðskiptavininum kleift að taka upplýsta ákvörðun, jafnframt sem tekið er tillit til hversu flókin váttryggingaafurðin er og tegundar viðskiptavinar.

5. Í tengslum við dreifingu skaðatryggingaafurða sem skráðar eru í I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB skal veita upplýsingarnar, sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, með stöðluðu upplýsingaskjali um váttryggingaafurðina, á pappír eða á öðrum varanlegum miðli.

6. Upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina sem um getur í 5. mgr. skal tekið saman af þeim sem útfærir skaðatryggingaafurðina.

7. Upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina skal vera:

- a) stutt og sérstakt skjal,
- b) sett fram og hannað þannig að sé skýrt og auðlæsilegt, með notkun leturs af læsilegri stærð,
- c) jafn skiljanlegt ef það er prentað eða ljósritað í svarthvítu, þótt upphaflega hafi verið í lit,
- d) samið á opinberu tungumálunum, eða einu af opinberu tungumálunum sem notuð eru í þeim hluta aðildarríkisins þar sem váttryggingaafurðin er boðin, eða á öðru tungumáli ef neytandinn og dreifingaraðilinn samþykkja það,
- e) nákvæmt og ekki villandi,
- f) með yfirskriftinni „upplýsingaskjal um váttryggingaafurð“ efst á fyrstu blaðsíðu,
- g) innihaldi yfirlýsingu um að tæmandi upplýsingar sem veittar eru áður en samningur er gerður og samningsupplýsingar um afurðina séu veittar í öðrum skjölum.

Aðildarríki geta mælt fyrir um að upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina sé veitt ásamt upplýsingum sem krafist er samkvæmt öðrum viðkomandi lagagerðum Sambandsins eða landslögum með því skilyrði að allar kröfur sem settar eru fram í fyrstu undirgrein séu uppfylltar.

8. Upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- a) upplýsingar um tegund váttryggingar,
- b) samantekt á váttryggingaverndinni, þ.m.t. helstu áhættu sem er tryggð, tryggingafjárhæðinni og, eftir atvikum, landfræðilegu gildissviði og samantekt á undanskilinni áhættu,
- c) greiðslumáta iðgjalda og greiðslutíma,
- d) helstu undanþágur, sem ekki er hægt að leggja fram kröfur vegna,
- e) skuldbindingar við upphaf samnings,
- f) skuldbindingar á samningstímanum,
- g) skuldbindingar ef lögð er fram krafa,
- h) skilmála samningsins, þ.m.t. upphafs- og lokadagsetningu samningsins,
- i) uppsagnarskilmála.

9. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við landsyfirvöld og eftir neytenda-prófanir, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um staðlað framsetningarform upplýsingaskjalsins um váttrygginga-afurðina þar sem tilgreind eru nánar atriðin er varða framsetningu upplýsinganna sem um getur í 8. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 23. febrúar 2017.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

21. gr.

Upplýsingar sem váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi veita

Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingamiðlarar í hliðarstarfsemi hlíti liðum i., iii. og iv. í a-lið 18. gr. og d-lið 1. mgr. 19. gr.

22. gr.

Undanþágu- og sveigjanleikaákvæði að því er varðar upplýsingar

1. Ekki þarf að veita upplýsingarnar sem um getur í 18., 19. og 20. gr. ef dreifingaraðili váttrygginga stundar dreifingarstarfsemi í tengslum við váttryggingu stóráhættu.

Aðildarríki geta kveðið á um að ekki þurfi að veita fagviðskiptavinum, eins og skilgreindir eru í 10. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, upplýsingarnar sem um getur í 29. og 30. gr. þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríki geta viðhaldið eða samþykkt strangari ákvæði er varða upplýsingakröfurnar sem um getur í þessum kafla, að því tilskildu slík ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins. Aðildarríki skulu senda Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni slík landsákvæði.

Aðildarríki skulu einnig gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja viðeigandi birtingu lögbærra yfirvalda þeirra á upplýsingunum um hvort og hvernig aðildarríkið hefur kosið að beita strangari ákvæðum samkvæmt þessari málsgrein.

Einkum geta aðildarríki gert veitingu ráðgjafar, sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 20. gr., skyldubundna við sölu á sérhverri váttryggingaafurð, eða tilteknum tegundum váttryggingaafurða. Í slíku tilviki skulu dreifingaraðilar váttrygginga, þ.m.t. þeir sem starfa á grundvelli frelsis til að veita þjónustu eða staðfesturéttar, fara að slíkum strangari landsákvæðum er þeir gera váttryggingasamninga við viðskiptavinum sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í því aðildarríki.

3. Aðildarríki geta takmarkað eða bannað samþykkt eða viðtöku gjalda, umboðslauna eða annars peningalegs eða ópeningalegs ávinnings sem þriðji aðili, eða aðili sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila, greiðir eða veitir dreifingaraðila váttrygginga í tengslum við dreifingu váttryggingaafurða.

4. Til að koma á, með öllum tiltækum ráðum, háu gagnsæistigi skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin tryggja að upplýsingunum sem hún fær í tengslum við landsákvæði sé einnig komið á framfæri við viðskiptavini og dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga.

5. Þegar dreifingaraðili váttrygginganna ber ábyrgð á að veita skyldubundinn starfstengdan lífeyri og starfsmaður verður aðili slíks fyrirkomulags án þess að hafa tekið sjálfstæða ákvörðun um að taka þátt, skulu aðildarríki tryggja að starfsmanninum séu veittar upplýsingarnar sem um getur í þessum kafla þegar í stað eftir skráningu í hlutaðeigandi fyrirkomulag.

23. gr.

Skilyrði fyrir veitingu upplýsinga

1. Allar upplýsingar sem veita á í samræmi við 18., 19., 20. og 29. gr. skulu sendar viðskiptavininum:

- a) á pappír,
- b) á skýran og nákvæman hátt, sem eru skiljanlegar viðskiptavininum,
- c) á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem áhættan liggur eða aðildarríkisins þar sem stofnað er til skuldbindingarinnar eða á öðru tungumáli sem aðilarnir samþykkja, og
- d) án endurgjalds.

2. Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. þessarar greinar má veita viðskiptavininum upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. á einum af eftirfarandi miðlum:

- a) varanlegum miðli öðrum en pappír, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt, eða
- b) vefsetri, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 5. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt.

3. Ef upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. eru veittar með því að nota varanlegan miðil annan en pappír eða á vefsetri, skal viðskiptavininum þó, samkvæmt beiðni, útvegað pappírseintak og án endurgjalds.

4. Upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. má veita á öðrum varanlegum miðli en pappír ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) notkun varanlega miðilsins er viðeigandi í tengslum við viðskiptin sem fram fara milli dreifingaraðila váttrygginganna og viðskiptavinarins, og
- b) viðskiptavininum hefur verið gefið val á milli upplýsinga á pappír og á varanlegum miðli og hefur valið síðari kostinn.

5. Upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. má veita á vefsetri ef þeim er beint persónulega til viðskiptavinarins eða ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) veiting þeirra upplýsinga á vefsetri er viðeigandi í tengslum við viðskiptin sem fara fram milli dreifingaraðila váttrygginganna og viðskiptavinarins,
- b) viðskiptavinurinn hefur samþykkt að upplýsingarnar séu veittar á vefsetri,
- c) viðskiptavininum hefur verið tilkynnt rafrænt um veffang vefsetursins og hvar á vefsetrinu hægt sé að nálgast upplýsingarnar,
- d) tryggt er að upplýsingarnar verði áfram aðgengilegar á vefsetrinu þann tíma sem eðlilegt þykir að viðskiptavinurinn þurfi að nálgast þær.

6. Að því er varðar 4. og 5. mgr. skal álíta veitingu upplýsinga á varanlegum miðli öðrum en pappír eða á vefsetri sem viðeigandi í tengslum við viðskipti milli dreifingaraðila váttrygginganna og viðskiptavinarins ef unnt er að sýna fram á að viðskiptavinurinn hafi reglulegan aðgang að Netinu. Gefi viðskiptavinurinn upp netfang í þeim tilgangi að sinna þessum viðskiptum skal það álitið vera slík sönnun.

7. Ef um er að ræða símasölu skulu upplýsingarnar sem viðskiptavinurinn fær frá dreifingaraðila váttrygginganna áður en samningurinn er gerður, þ.m.t. upplýsingaskjalið um váttryggingaafurðina, vera veittar í samræmi við reglur Sambandsins sem gilda um fjarmarkaðssetningu fjármálaþjónustu fyrir neytendur. Þótt viðskiptavinurinn hafi valið að fá upplýsingar fyrirfram á varanlegum miðli öðrum en pappír, í samræmi við 4. mgr., skal dreifingaraðili váttrygginganna auk þess veita viðskiptavininum upplýsingar í samræmi við 1. eða 2. mgr. strax eftir gerð váttryggingasamningsins.

24. gr.

Krosssala

1. Þegar váttryggingaafurð er boðin ásamt fylgiafurð eða -þjónustu sem ekki er váttrygging, sem hluti af pakka eða sama samningi, skal dreifingaraðili váttrygginganna upplýsa viðskiptavininn um hvort mögulegt sé að kaupa hina ýmsu hluta hvern í sínu lagi og, ef svo er, skal hann veita fullnægjandi lýsingu á hinum ýmsu hlutum samningsins eða pakkans auk aðskilinna sönnunargagna um kostnað og gjöld hvers hluta.

2. Við þær aðstæður sem um getur í 1. mgr., og ef áhættan eða váttryggingaverndin samkvæmt slíkum samningi eða pakka sem boðinn er viðskiptavini er önnur en sú sem tengist hlutunum aðskildum, skal dreifingaraðili váttrygginganna veita fullnægjandi lýsingu á hinum mismunandi hlutum samningsins eða pakkans og með hvaða hætti samspil þeirra breytir áhættunni eða váttryggingaverndinni.

3. Ef váttryggingaafurð er til viðbótar vöru eða þjónustu sem ekki er váttrygging, sem hluti af pakka eða sama samningi, skal dreifingaraðili váttrygginganna bjóða viðskiptavininum upp á þann möguleika að kaupa vöruna eða þjónustuna sérstaklega. Þessi málsgrein gildir ekki ef váttryggingaafurð er til viðbótar fjárfestingaþjónustu eða -starfsemi, eins og skilgreint er í 2. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, lánsamningi, eins og skilgreindur er í 3. lið 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB ⁽¹⁾, eða greiðslureikningi, eins og skilgreindur er í 3. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB ⁽²⁾.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur þróað viðmiðunarreglur fyrir mat og eftirlit með krosssölu sem tilgreina aðstæður þar sem krosssala er ekki í samræmi við skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í 17. gr.

5. Þessi grein skal ekki koma í veg fyrir dreifingu váttryggingaafurða sem veita vernd gegn ýmsum áhættuflokkum (váttryggingasamningar sem ná yfir margþætta áhættu).

6. Í tilvikunum sem um getur í 1. og 3. mgr. skulu aðildarríki tryggja að dreifingaraðili váttrygginga skilgreini kröfur og þarfir viðskiptavinarins í tengslum við váttryggingaafurðirnar sem mynda hluta af heildarpakkanum eða sama samningi.

7. Aðildarríki geta viðhaldið eða samþykkt strangari viðbótarráðstafanir eða gripið inn í á grundvelli hvers tilviks fyrir sig til að banna váttryggingasölu ásamt viðbótarþjónustu eða -afurð sem ekki er váttrygging, sem hluta af pakka eða sama samningi, ef þau geta sýnt fram á að slíkt sé skaðlegt neytendum.

25. gr.

Eftirlit með afurð og kröfur um stjórnunarhætti

1. Váttryggingafélög, sem og miðlarar sem útfæra einhverja váttryggingaafurð til sölu til viðskiptavina, skulu viðhalda, starfrækja og endurskoða ferli fyrir samþykki á hverri váttryggingaafurð, eða verulegri breytingu á núverandi váttryggingaafurð, áður en hún er markaðssett eða dreift til viðskiptavina.

Samþykktarferli afurðarinnar skal vera í réttu hlutfalli og viðeigandi að því er varðar eðli váttryggingaafurðarinnar.

Í samþykktarferli afurðarinnar skal tilgreina skilgreindan markhóp fyrir hverja afurð, tryggja að öll áhætta sem á við um slíkan markhóp sé metin og að fyrirhuguð dreifingarátætlun sé í samræmi við skilgreinda markhópinn, og gera eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að váttryggingaafurðinni sé dreift til skilgreinda markhópsins.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánsamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34.)

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB frá 23. júlí 2014 um samanburð gjalda er varða greiðslureikninga, skipti á greiðslureikningum og aðgengi að almennum greiðslureikningum (Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 214).

Í váttryggingafélaginu skal vera skilningur á og regluleg endurskoðun fara fram á váttryggingaafurðinni sem það býður eða markaðssetur, með tilliti til allra atburða sem gætu haft veruleg áhrif á mögulega áhættu fyrir skilgreinda markhópin, til að meta a.m.k. hvort afurðin sé áfram í samræmi við þarfir skilgreinda markhópsins og hvort fyrirhuguð dreifingaráætlun sé áfram viðeigandi.

Váttryggingafélög, sem og miðlarar sem útfæra váttryggingaafurðir, skulu gera allar viðeigandi upplýsingar um váttryggingaafurðina og samþykktarferli afurðarinnar aðgengilegar dreifingaraðilunum, þ.m.t. skilgreinda markhópin fyrir váttryggingaafurðina.

Ef dreifingaraðili váttrygginga veitir ráðgjöf um, eða leggur til, váttryggingaafurðir sem hann útfærir ekki skal hann koma á fullnægjandi fyrirkomulagi til að nálgast upplýsingarnar sem um getur í fimmtu undirgrein og skilja eiginleikana og skilgreinda markhópin fyrir hverja og eina váttryggingaafurð.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 38. gr., til að tilgreina nánar meginreglurnar sem settar eru fram í þessari grein, að teknu hlutfallslegu tilliti til starfseminnar sem stunduð er, eðlis seldu váttryggingaafurðanna og eðlis dreifingaraðilans.
3. Stefnurnar, ferlarnir og fyrirkomulagið sem um getur í þessari grein skulu ekki hafa áhrif á neinar aðrar kröfur samkvæmt þessari tilskipun, þ.m.t. þær sem tengjast birtingu upplýsinga, hentugleika eða tilhlýðileika, auðkenningu og stýringu hagsmunarékkstra, og söluhvötum.
4. Þessi grein gildir ekki um váttryggingaafurðir sem samanstanda af váttryggingu stóráhættu.

VI. KAFLI

VIÐBÓTARKRÖFUR VEGNA VÁTTRYGGINGATENGDRÁ FJÁRFESTINGAUFURÐA

26. gr.

Gildissvið viðbótarkrafna

Í þessum kafla er komið á kröfum til viðbótar við þær sem gilda um dreifingu váttrygginga í samræmi við 17., 18., 19. og 20. gr. þegar einhver eftirfarandi annast dreifingu váttrygginga í tengslum við sölu á váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum:

- a) váttryggingamiðlari,
- b) váttryggingafélag.

27. gr.

Forvarnir gegn hagsmunarékkstrum

Án þess að hafa áhrif á 17. gr. skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag sem annast dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingaafurða viðhalda og beita skilvirku skipulags- og stjórnunarfyrikomulagi með það fyrir augum að gera allar eðlilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hagsmunarékkstrar, eins og skilgreindir eru í 28. gr., hafi neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavina þeirra. Slíkt fyrirkomulag skal vera í réttu hlutfalli við starfsemina, váttryggingaafurðirnar sem seldar eru og tegund dreifingaraðila.

28. gr.

Hagsmunarékkstrar

1. Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög geri allar viðeigandi ráðstafanir til að greina hagsmunarékkstra á meðal þeirra sjálfra, þ.m.t. stjórnenda og starfsfólks, eða aðila sem beint eða óbeint tengjast þeim með yfirráðarétti, og viðskiptavina þeirra eða á milli einstakra viðskiptavina, sem upp koma við dreifingu váttrygginga.
2. Ef skipulags- eða stjórnunarfyrikomulag, sem váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur komið á í samræmi við 27. gr. til að stýra hagsmunarékkstrum, nægir ekki til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið verði í veg fyrir hættu á að hagsmunir viðskiptavinar skaðist, skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag birta viðskiptavininum með skýrum hætti upplýsingar um almennt eðli eða upptök hagsmunarékkstranna, með góðum fyrirvara áður en váttryggingasamningur er gerður.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 23. gr. skal birting upplýsinga sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar:
 - a) vera á varanlegum miðli, og
 - b) innihalda nægar upplýsingar, að teknu tilliti til eðlis viðskiptavinarins, til að gera þeim viðskiptavini kleift að taka upplýsta ákvörðun að því er varðar dreifingu váttrygginganna í tengslum við hagsmunaáreksturinn sem upp kemur.
4. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 38. gr., til að:
 - a) skilgreina skrefin sem raunhæft er að búast við að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög taki til að greina, koma í veg fyrir, stýra og birta upplýsingar um hagsmunaárekstra, við dreifingu váttrygginga,
 - b) koma á viðeigandi viðmiðunum til að ákvarða hvaða tegundir hagsmunaárekstra kunni að skaða hagsmuni viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins.

29. gr.

Upplýsingar til viðskiptavina

1. Án þess að hafa áhrif á 18. gr. og 1. og 2. mgr. 19. gr. skal veita viðeigandi upplýsingar með góðum fyrirvara áður en samningur er gerður, til viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina að því er varðar dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingaafurða og um allan kostnað og tengd gjöld. Í upplýsingunum skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:
 - a) þegar ráðgjöf er veitt, hvort váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag muni veita viðskiptavininum reglubundið mat á hentugleika váttryggingatengdu fjárfestingaafurðanna sem mælt er með við þann viðskiptavin, eins og um getur í 30. gr.,
 - b) að því er varðar upplýsingar um váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir og fjárfestingaáætlanir sem lagðar eru til, viðeigandi leiðbeiningar um, og viðvaranir um, áhættuna í tengslum við váttryggingatengdu fjárfestingaafurðirnar eða varðandi tiltekna fjárfestingaáætlanir sem lagðar er til,
 - c) að því er varðar upplýsingar um allan kostnað og tengd gjöld sem birta á, upplýsingar er varða dreifingu váttryggingatengdu fjárfestingaafurðarinnar, þ.m.t. kostnað vegna ráðgjafar, ef við á, kostnað vegna váttryggingatengdu fjárfestingaafurðarinnar sem mælt er með eða markaðssett viðskiptavininum og með hvaða hætti viðskiptavinurinn getur greitt fyrir hana, og einnig að meðtöldum öllum greiðslum þriðja aðila.

Upplýsingarnar um allan kostnað og gjöld, þ.m.t. kostnað og gjöld í tengslum við dreifingu váttryggingatengdu fjárfestingaafurðarinnar, sem ekki er af völdum undirliggjandi markaðsáhattu, skulu vera á samanteknu formi til að gera viðskiptavininum kleift að átta sig á heildarkostnaðinum sem og samlegðaráhrifunum á hagnaðinn af fjárfestingunni og, ef viðskiptavinurinn þess óskar, leggja fram sundurliðun á kostnaði og gjöldum. Slíkar upplýsingar skal, eftir atvikum, veita viðskiptavininum með reglulegu millibili, a.m.k. árlega, yfir líftíma fjárfestingarinnar.

Upplýsingarnar sem um getur í þessari málsgrein skal veita á skiljanlegu formi með hætti sem gerir viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavininum kleift að skilja með góðu móti eðli og áhættu er varðar váttryggingatengdu fjárfestingaafurðina sem boðin er og geti þar af leiðandi tekið upplýstar fjárfestingaákvæðanir. Aðildarríki geta heimilað að þessar upplýsingar séu veittar á stöðluðu formi.

2. Án þess að hafa áhrif á 19. gr. (d- og e-lið 1. mgr.), 19. gr. (1. og 3. mgr.) og 22. gr. (3. mgr.) skulu aðildarríki tryggja að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög teljist hafa uppfyllt skyldur sínar skv. 1. mgr. 17. gr., 27. gr. eða 28. gr. ef þau greiða eða fá greidda þóknun eða umboðslaun, eða veita eða er veitt ópeningalegur ávinningur í tengslum við dreifingu váttryggingatengdrar fjárfestingaafurðar eða viðbótarþjónustu, til eða af aðila öðrum en viðskiptavininum eða aðila fyrir hönd viðskiptavinarins, eingöngu þegar greiðslan eða ávinningurinn:
 - a) hefur ekki skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum, og
 - b) kemur ekki í veg fyrir að váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið uppfylli skyldur sínar um að starfa heiðarlega, af sanngírni og faglega í samræmi við ítrustu hagsmuni viðskiptavina sinna.

3. Aðildarríki geta lagt strangari kröfur á dreifingaraðila að því er varðar þau atriði sem falla undir þessa grein. Einkum geta aðildarríki aukalega bannað eða takmarkað enn frekar tilboðið eða viðtöku þóknana, umboðslauna eða ópeningalegs ávinnings frá þriðju aðilum í tengslum við veitingu váttryggingaráðgjafar.

Strangari kröfur geta falið í sér kröfu um að öllum slíkum þóknunum, umboðslaunum eða ópeningalegum ávinningi verði skilað til viðskiptavinanna eða jafnað á móti gjöldum sem viðskiptavinurinn greiðir.

Aðildarríki geta gert að skyldu að ráðgjöf, sem um getur í 30. gr., sé veitt vegna sölu á öllum váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum, eða tilteknum tegundum þeirra.

Aðildarríki geta krafist þess að þegar váttryggingamiðlari upplýsir viðskiptavininn um að óháð ráðgjöf sé veitt skuli miðlarinn leggja mat á nægjanlega mikinn fjölda váttryggingaafurða sem aðgengilegar eru á markaðnum, sem eru nægilega fjölbreyttar að því er varðar tegundir þeirra og veitendur afurðar, til að tryggja að hægt sé að uppfylla markmið viðskiptavinarins á viðeigandi hátt og takmarkist ekki við váttryggingaafurðir sem gefnar eru út eða veittar af einingum sem hafa nán tengsl við miðlarann.

Allir váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög skulu uppfylla þessar strangari kröfur aðildarríkis sem um getur í þessari málsgrein, þ.m.t. þau sem starfa á grundvelli frelsis til að veita þjónustu eða staðfesturéttar, er þau gera váttryggingasamninga við viðskiptavini sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í því aðildarríki.

4. Án þess að hafa áhrif á 3. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 38. gr., til að tilgreina:

- a) viðmiðanirnar fyrir mati á hvort söluhvati sem váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag greiðir eða tekur við hafi skadleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu við viðskiptavininn,
- b) viðmiðanirnar fyrir mati á reglufylgni váttryggingamiðlara og váttryggingafélaga, sem greiða eða taka við söluhvata, við skuldbindinguna um að starfa af heiðarleika, sanngirni og faglega í samræmi við ítrustu hagsmunum viðskiptavinarins.

5. Framseldu gerðirnar sem um getur í 4. mgr. skulu taka tillit til:

- a) eðlis þjónustunnar sem boðin er eða veitt viðskiptavininum, eða hugsanlegum viðskiptavini, með hliðsjón af tegund, markmiði, umfangi og tíðni viðskiptanna,
- b) eðlis afurðanna sem boðnar eru eða teknar til skoðunar, þ.m.t. mismunandi tegundir váttryggingatengdra fjárfestingaafurða.

30. gr.

Mat á hentugleika og tilhlýðleika, og skýrslugjöf til viðskiptavina

1. Án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr. skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, þegar ráðgjöf er veitt um váttryggingatengda fjárfestingaafurð, einnig afla nauðsynlegra upplýsinga um reynslu og þekkingu viðskiptavinar eða hugsanlegs viðskiptavinar á sviði fjárfestinga sem máli skiptir fyrir þessa tilteknu tegund afurðar eða þjónustu, fjárhagsstöðu þess aðila, þ.m.t. getu til að mæta tapi, og fjárfestingamarkmiða hans, þ.m.t. áhættuþol, til að váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu sé kleift að mæla með við viðskiptavininn eða hugsanlegan viðskiptavin váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir sem hentugar eru fyrir þann aðila og sem, einkum, eru í samræmi við áhættuþol þess aðila og getu til að mæta tapi.

Aðildarríki skulu tryggja, þegar váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag veitir fjárfestingaráðgjöf og mælir með þjónustu- eða afurðapakka sem settir eru saman skv. 24. gr., að heildarpakkinn sé hentugur.

2. Aðildarríkin skulu, án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr., tryggja að váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, þegar stafsemi á sviði dreifingar váttrygginga er önnur en sú sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, í tengslum við sölu þar sem engin ráðgjöf er veitt, biðji viðskiptavininn eða hugsanlega viðskiptavininn um að veita upplýsingar um þekkingu sína og reynslu á sviði fjárfestinga sem máli skiptir fyrir þá tilteknu tegund afurðar eða þjónustu sem í boði er eða farið er fram á, til þess að gera váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu kleift að meta hvort váttryggingaþjónustan eða -afurðin hæfi viðskiptavininum. Ef þjónustu- eða afurðapakki er fyrirhugaður skv. 24. gr. skal í matinu tekið til athugunar hvort heildarpakkinn sé viðeigandi.

Ef váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið telur, á grundvelli móttækinna upplýsinga samkvæmt fyrstu undirgrein, að afurðin hæfi ekki viðskiptavininum eða hugsanlega viðskiptavininum skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið vara viðskiptavininn eða hugsanlega viðskiptavininn við því. Þessa viðvörðun má veita á stöðluðu formi.

Ef viðskiptavinir eða hugsanlegir viðskiptavinir veita ekki upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein, eða veita ófullnægjandi upplýsingar um þekkingu sína og reynslu, skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið vara þá við því að það sé ekki í aðstöðu til að ákvarða um hvort afurðin sem mælt er með hæfi þeim. Þessa viðvörðun má veita á stöðluðu formi.

3. Ef engin ráðgjöf er veitt í tengslum við váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir geta aðildarríki, án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr., vikið frá skuldbindingunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar og heimilað váttryggingamiðlurum eða váttryggingafélögum að annast dreifingu váttrygginga innan yfirlýðingavæðis þeirra án þess að þurfa afla upplýsinganna eða taka ákvörðunina sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) starfsemin vísar til annarrar hvorrar af eftirfarandi váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum:
 - i. samninga sem eingöngu hafa í för með sér fjárfestingaáættu vegna fjármálagerninga sem teljast einfaldir samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB og eru ekki uppbyggðir með hætti sem gerir að verkum að erfitt er fyrir viðskiptavininn að skilja áættuna sem felst í þeim, eða
 - ii. annarra einfaldra váttryggingatengdra fjárfestinga að því er varðar þessa málsgrein,
- b) dreifing váttrygginganna á sér stað að frumkvæði viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar,
- c) viðskiptavinurinn eða hugsanlegi viðskiptavinurinn hefur verið skilmerkilega upplýstur um að, við veitingu þjónustu á sviði dreifingar váttrygginga, ekki sé krafist að váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag meti tilhlýðileika váttryggingatengdu fjárfestingaafurðarinnar eða dreifingarváttrygginganna sem veitt er eða stendur til boða, og að viðskiptavinurinn eða hugsanlegi viðskiptavinurinn njóti ekki samsvarandi verndar af þeim viðkomandi viðskiptaháttum. Slíka viðvörðun má veita á stöðluðu formi,
- d) váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið hlítir skuldbindingum sínum skv. 27. gr. og 28. gr.

Allir váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög, þ.m.t. þau sem starfa á grundvelli frelsis til að veita þjónustu eða staðfesturéttar skulu, við gerð váttryggingasamninga við viðskiptavini sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í aðildarríki, sem ekki nýtir undanþáguna sem um getur í þessari málsgrein, hlíta gildandi ákvæðum í því aðildarríki.

4. Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal koma upp skrá sem inniheldur skjalið eða skjölin sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið og viðskiptavinurinn hafa gert samkomulag um, þar sem sett eru fram réttindi og skyldur aðilanna og aðrir skilmálar sem gilda þegar váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið veitir viðskiptavininum þjónustu. Réttindi og skyldur aðilanna að samningnum má fella inn með tilvísun í önnur skjöl eða lagatexta.

5. Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal veita viðskiptavininum fullnægjandi skýrslur um veitta þjónustu á varanlegum miðli. Þessar skýrslur skulu innihalda reglubundin samskipti við viðskiptavini, að teknu tillit til tegundar og hversu flóknar váttryggingatengdu fjárfestingaafurðirnar sem í hlut eiga eru og eðlis þjónustunnar sem veitt er viðskiptavininum og skulu innihalda, eftir atvikum, kostnaðinn í tengslum við viðskiptin og þjónustuna sem innt er af hendi fyrir viðskiptavininn.

Þegar ráðgjöf er veitt um váttryggingatengda fjárfestingaafurð skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið, áður en samningurinn er gerður, gefa viðskiptavininum hentugleikayfirlýsingu á varanlegum miðli sem tilgreinir ráðgjöfina sem er veitt og hvernig sú ráðgjöf uppfyllir óskir, markmið og önnur einkenni viðskiptavinarins. Skilyrðin sem sett eru fram í 1.–4. mgr. 23. gr. skulu gilda.

Ef samningurinn er gerður fyrir milligöngu fjarsamskiptamiðils, sem aftrar fyrirfram afhendingu á hentugleikayfirlýsingunni, getur váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið lagt fram hentugleikayfirlýsinguna á varanlegum miðli strax eftir að viðskiptavinurinn er bundinn samningi, að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) viðskiptavinurinn hefur samþykkt að taka við hentugleikayfirlýsingunni án ástæðulausrar tafar eftir gerð samningsins, og
- b) váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið hefur gefið viðskiptavininum kost á að fresta gerð samningsins til að fá hentugleikayfirlýsinguna áður en samningur er gerður.

Ef váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur upplýst viðskiptavininn um að það muni framkvæma reglubundið mat á hentugleika skal reglubundna skýrslan innihalda uppfærða yfirlýsingu um hvernig váttryggingatengda fjárfestingaafurðin uppfyllir óskir, markmið og önnur einkenni viðskiptavinarins.

6. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 38. gr., til þess nánar að tilgreina hvernig váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög eiga að hlíta meginreglunum sem settar eru fram í þessari grein við dreifingu váttrygginga með viðskiptavinum sínum, þ.m.t. að því er varðar upplýsingarnar sem afla á þegar lagt er mat á hentugleika og tilhlýðileika váttryggingatengdra fjárfestingaafurða fyrir viðskiptavinum þeirra, viðmiðanirnar til að meta einfaldar váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir að því er varðar ii. lið a-liðar 3. mgr. þessarar greinar og innihald og snið skráa og samkomulags um veitingu þjónustu til viðskiptavina og um reglubundnar skýrslur til viðskiptavina um veitta þjónustu. Þessar framseldu gerðir skulu taka tillit til:

- a) eðlis þjónustunnar sem í boði er eða veitt viðskiptavininum, eða hugsanlegum viðskiptavinum, með hliðsjón af tegund, markmiði, umfangi og tíðni viðskiptanna,
- b) eðlis afurðanna sem boðnar eru eða teknar til athugunar, þ.m.t. mismunandi tegundir váttryggingatengdra fjárfestingaafurða,
- c) hvort viðskiptavinurinn eða hugsanlegi viðskiptavinurinn er almennur viðskiptavinur eða fagviðskiptavinur.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 23. ágúst 2017, þróa viðmiðunarreglur og uppfæra þær reglubundið eftir það, fyrir matið á váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum sem eru uppbyggðar með hætti sem gerir af verkum að erfitt er fyrir viðskiptavininn að skilja áhættuna sem felst í þeim, eins og um getur í i. lið a-liðar 3. mgr.

8. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur þróað viðmiðunarreglur og uppfært þær reglubundið eftir það, fyrir matið á váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum sem flokkast sem einfaldar að því er varðar ii. lið a-liðar 3. mgr., með tilliti til framseldra gerða sem samþykktar eru samkvæmt 6. mgr.

VII. KAFLI

VIÐURLÖG OG AÐRAR RÁÐSTAFANIR

31. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Án þess að hafa áhrif á eftirlitsheimildir lögbærra yfirvalda og rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld þeirra geti lagt á stjórnsýsluviðurlög og beitt öðrum ráðstöfunum sem gilda um öll brot á landsákvæðum sem leiða þessa tilskipun í lög og skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Aðildarríki skulu tryggja að stjórnsýsluviðurlög þeirra og aðrar ráðstafanir séu skilvirk, hlutfallsleg og letjandi.

2. Aðildarríki geta ákveðið að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög samkvæmt þessari tilskipun vegna brota sem falla undir refsiviðurlög samkvæmt landslögum þeirra. Í því tilviki skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi ákvæði refsiréttar.

3. Lögbær yfirvöld skulu beita eftirlitsheimildum sínum, þ.m.t. rannsóknarheimildum og valdi til að leggja á viðurlög sem kveðið er á um í þessum kafla, í samræmi við landsbundna lagaramma sína, með einhverjum eftirfarandi hætti:

- a) beint,
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
- c) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

4. Aðildarríki skulu tryggja að, þegar skuldbindingar gilda um dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga, komi til brots á einhverri slíkri skuldbindingu, unnt sé að beita stjórnsýsluviðurlögum gegn og öðrum ráðstöfunum að því er varðar aðilana í stjórn þeirra eða eftirlitsaðila, og sérhverjum öðrum einstaklingum eða lögaðilum sem, samkvæmt landslögum, bera ábyrgð á slíku broti.

5. Aðildarríki skulu tryggja að stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem gripið er til í samræmi við þessa grein falli undir rétt til áfrýjunar.

6. Lögbæru yfirvöldin skulu fá allar þær rannsóknarheimildir sem nauðsynlegar eru til að þau geti sinnt hlutverki sínu. Við beitingu heimilda sinna um stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir, skulu lögbær yfirvöld starfa náið saman til að tryggja að þessi viðurlög og ráðstafanir skili tilætluðum árangri og samræma aðgerðir sínar þegar tekið er á málum sem ná yfir landamæri, um leið og þau sjá til þess að skilyrðin séu uppfyllt fyrir lögmæta gagnavinnslu í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001.

Ef aðildarríki hafa kosið, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, að mæla fyrir um refsiviðurlög vegna brota á ákvæðunum sem um getur í 33. gr. skulu þau tryggja að viðeigandi ráðstafanir séu til staðar svo lögbær yfirvöld hafi allt nauðsynlegt vald til að:

- a) hafa samráð við dómsmálayfirvöld á yfirráðasvæði sínu um að fá tilteknar upplýsingar sem varða rannsóknir sakamála eða hafnar málsmeðferðir vegna mögulegra brota samkvæmt þessari tilskipun, og
- b) veita öðrum lögbærum yfirvöldum og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni þessar upplýsingar til að uppfylla skuldbindingar sínar um samráð hvert við annað og við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina að því er varðar þessa tilskipun.

32. gr.

Birting viðurlaga og annarra ráðstafana

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld birti, án ótilhlýðilegrar tafar, öll stjórnásluviðurlög eða aðrar ráðstafanir sem beitt hefur verið vegna brota á landsákvæðunum sem leiða þessa tilskipun í lög og sem engin kæra hefur verið lögð fram tímanlega vegna, þ.m.t. upplýsingar um tegund og eðli brotsins og deili á aðilunum sem bera ábyrgð á því. Ef lögbært yfirvald telur að birting auðkenna lögaðilanna eða auðkenna einstaklinganna eða persónuupplýsinga sé ekki í réttu hlutfalli við tilefnið í framhaldi af mati á einstökum tilvikum, sem gert er út frá meðalhófsreglu fyrir birtingu á slíkum gögnum, eða ef birtingin teflir stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í tvísýnu, geta lögbær yfirvöld ákveðið að fresta birtingu, birta ekki, eða birta viðurlögin nafnlaust.

2. Ef landslög kveða á um birtingu ákvörðunar um að leggja á viðurlög eða beita öðrum ráðstöfunum sem falla undir rétt til áfrýjunar til viðkomandi dómsyfivalda eða annarra yfirvalda skulu lögbær yfirvöld, án ótilhlýðilegrar tafar, einnig birta á opinberu vefsetri sínu slíkar upplýsingar og allar síðari upplýsingar um niðurstöðu slíkrar áfrýjunar. Þar að auki skal birta sérhverja ákvörðun um að ógilda fyrri ákvörðun um að leggja á viðurlög eða beita ráðstöfunum, sem áður hefur verið birt.

3. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um öll stjórnásluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem beitt er, en ekki birt í samræmi við 1. mgr., þ.m.t. sérhverja áfrýjun í tengslum við þau og niðurstöðuna af henni.

33. gr.

Brot, viðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Þessi grein skal gilda a.m.k. um eftirfarandi:

- a) aðila sem skrá ekki dreifingarstarfsemi sína í samræmi við 3. gr.,
- b) váttrygginga- eða endurtryggingafélag eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara sem nota dreifingarþjónustu aðila á sviði váttrygginga eða endurtrygginga sem um getur í a-lið,
- c) váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi sem hafa fengið skráningu með því að gefa rangar yfirlýsingar, eða á annan óréttmætan hátt, og brotið þar með gegn 3. gr.,
- d) dreifingaraðila váttrygginga sem uppfyllir ekki ákvæði 10. gr.,
- e) váttryggingafélag eða váttryggingamiðlara sem uppfyllir ekki kröfur um viðskiptahætti sem settar eru fram í V. og VI. kafla í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingaafurða,
- f) dreifingaraðila váttrygginga sem uppfyllir ekki kröfur um viðskiptahætti sem settar eru fram í V. kafla í tengslum við váttryggingaafurð, aðra en þær sem um getur í e-lið.

2. Ef um er að ræða eitthvert þeirra brota sem um getur í e-lið 1. mgr. skulu aðildarríki tryggja að lögbæru yfirvöldin hafi vald til að leggja á, í samræmi við landslög, a.m.k. eftirfarandi stjórnásluviðurlög og beita öðrum ráðstöfunum:

- a) opinberri yfirlýsingu, þar sem tilgreindur er einstaklingurinn eða lögaðilinn sem ábyrgur er og um eðli brotsins,
- b) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
- c) ef um er að ræða váttryggingamiðlara, afturköllun skráningarinnar sem um getur í 3. gr.,

- d) tímabundnu banni við að gegna stjórnunarstarfi í váttryggingamiðlurum eða váttryggingafélögum, beitt gegn sérhverjum aðila í stjórn váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins sem ber ábyrgð,
- e) ef um er að ræða lögaðila, eftirfarandi hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum:
- i. a.m.k. 5 000 000 evrum eða allt að 5% af heildarveltu á ári samkvæmt síðustu reikningsskilum sem samþykkt eru af stjórn, eða í aðildarríkjunum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli hvers ríkis á gildistökudegi þessarar tilskipunar. Ef lögaðilinn er móðurfélag eða dótturfélag móðurfélags sem er skylt að gera samstæðureikningsskil samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽¹⁾ skal viðkomandi heildarvelta vera heildarvelta á ári samkvæmt síðustu tiltæku samstæðureikningsskilum sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt, eða
 - ii. allt að tvöfaldri upphæð hagnaðarins eða tapsins sem komist er hjá vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða um það,
- f) ef um er að ræða einstakling, eftirfarandi hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum:
- i. a.m.k. 700 000 evrum eða, í aðildarríkjunum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli hvers ríkis á gildistökudegi þessarar tilskipunar, eða
 - ii. allt að tvöfaldri upphæð hagnaðarins eða tapsins sem komist er hjá vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða um það.
3. Ef um er að ræða eitthvert þeirra brota sem um getur í a- til d-lið og f-lið 1. mgr. skulu aðildarríki tryggja að lögbæru yfirvöldin hafi vald til að leggja á, í samræmi við landslög, a.m.k. eftirfarandi stjórnsýsluviðurlög og beita öðrum ráðstöfunum:
- a) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
 - b) ef um er að ræða váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara í hliðarstarfsemi, afturköllun skráningarinnar sem um getur í 3. gr.
4. Aðildarríki geta veitt lögbærum yfirvöldum vald til að kveða á um frekari viðurlög eða aðrar ráðstafanir og um upphæðir fjárhagslegra stjórnsýsluviðurlaga sem eru hærri en þau sem kveðið er á um í þessari grein.

34. gr.

Skilvirk beiting viðurlaga og annarra ráðstafana

Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar tegund stjórnsýsluviðurlaga eða annarra ráðstafana og upphæðir fjárhagslegra stjórnsýsluviðurlaga eru ákvörðuð, þ.m.t. og eftir því sem við á:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur staðið yfir,
- b) hversu mikil ábyrgð liggur hjá einstaklingnum eða lögaðilanum,
- c) fjárhagslegs styrks ábyrga einstaklingsins eða lögaðilans, eins og tilgreint er annað hvort með árstekjum ábyrga einstaklingsins eða heildarveltu ábyrga lögaðilans,
- d) mikilvægis hagnaðar eða taps sem ábyrgi einstaklingurinn eða lögaðilinn kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða um það,
- e) taps viðskiptavina og þriðju aðila vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða um það,
- f) samstarfsvilja ábyrga einstaklingsins eða lögaðilans við lögbæra yfirvaldið,
- g) ráðstafana sem ábyrgi einstaklingurinn eða lögaðilinn gerir til að koma í veg fyrir endurtekningu brotsins, og
- h) sérhverra fyrri brota ábyrga einstaklingsins eða lögaðilans.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

35. gr.

Tilkynning um brot

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbæru yfirvöldin komi á fót skilvirku fyrirkomulagi til að gera mögulegt og hvetja til að þeim sé tilkynnt um hugsanleg eða raunveruleg brot á landsákvæðum sem leiða þessa tilskipun í lög.
2. Fyrirkomulagið sem um getur í 1. mgr. skal a.m.k. ná yfir:
 - a) sértækar málsmeðferðir fyrir viðtöku tilkynninga og eftirfylgd þeirra,
 - b) viðeigandi vernd, a.m.k. gegn hefndarráðstöfunum, misrétti eða annars konar ósanngjarnri meðhöndlun, fyrir starfsfólk dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga og, þegar það er mögulegt, fyrir aðra aðila sem tilkynna um brot sem framin eru innan þessara eininga, og
 - c) verndun auðkenna bæði aðilans sem tilkynnir um brotið og einstaklingsins sem ber meinta ábyrgð á brotinu, á öllum stigum málsmeðferðarinnar, nema slíkrar birtingar sé krafist að landslögum í tengslum við frekari rannsókn eða síðari stjórnslu- eða dómsmeðferðir.

36. gr.

Framlagning upplýsinga til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í tengslum við viðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um öll stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem beitt er en ekki birt í samræmi við 1. mgr. 32. gr.
2. Lögbær yfirvöld skulu árlega veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni samanteknar upplýsingar sem varða öll viðurlög og ráðstafanir sem beitt er í samræmi við 31. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta þær upplýsingar í ársskýrslu sinni.

3. Þegar lögbæra yfirvaldið hefur birt upplýsingar um stjórnsluviðurlög eða aðrar ráðstafanir opinberlega skal það á sama tíma tilkynna það Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni.

VIII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

37. gr.

Gagnavernd

1. Aðildarríki skulu beita tilskipun 95/46/EB á vinnslu persónuupplýsinga sem fram fer í aðildarríkjunum samkvæmt þessari tilskipun.
2. Reglugerð (EB) nr. 45/2001 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin innir af hendi samkvæmt þessari tilskipun.

38. gr.

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 39. gr., að því er varðar 25., 28., 29. og 30. gr.

39. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir sem um getur í 25., 28., 29. og 30. gr., um óákveðinn tíma frá 22. febrúar 2016.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 25., 28., 29. og 30. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á lögmati framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 25., 28., 29. og 30. gr., skal því eingöngu öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins, eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Framlengja skal þennan frest um þrjú mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

40. gr.

Umbreytingarfrestur

Aðildarríki skulu tryggja að miðlarar sem þegar eru skráðir samkvæmt tilskipun 2002/92/EB hlíti viðkomandi ákvæðum landslaga sem innleiða 1. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar eigi síðar en 23. febrúar 2019.

41. gr.

Endurskoðun og mat

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 23. febrúar 2021, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu 1. gr. Slík skýrsla skal innihalda mat, á grundvelli móttekinnna upplýsinga frá aðildarríkjunum og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni skv. 5. mgr. 1. gr., á því hvort gildissvið þessarar tilskipunar, þ.m.t. undanþágan í 3. mgr. 1. gr., sé áfram viðeigandi að því er varðar neytendaverndarstigið, meðalhófsreglu við meðhöndlun milli mismunandi dreifingaraðila váttrygginga og stjórnsýsluálagið sem lagt er á lögbær yfirvöld og váttryggingadreifileiðir.
2. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa tilskipun eigi síðar en 23. febrúar 2021. Endurskoðunin skal innihalda almenna könnun á beitingu reglnanna í reynd samkvæmt þessari tilskipun, að teknu tilhlýðilegu tilliti til þróunar á smásölumörkuðunum með fjárfestingaafurðir sem og reynslunnar af beitingu þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 1286/2014 og tilskipunar 2014/65/ESB. Endurskoðunin skal innihalda mat á hvort tiltekna reglur um viðskiptahætti við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingaafurða sem settar eru fram í VI. kafla þessarar tilskipunar, skili viðeigandi og hlutfallslegum niðurstöðum, með tilliti til þarfarinnar á að tryggja fullnægjandi neytendaverndarstig í samræmi við staðlana sem gilda um vernd fjárfesta samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB og sérstakra eiginleika váttryggingatengdra fjárfestingaafurða og sérstaks eðlis dreifileiða þeirra. Endurskoðunin skal einnig taka til mögulegrar beitingar ákvæða þessarar tilskipunar á afurðir sem falla undir gildissvið tilskipunar 2003/41/EB. Slík endurskoðun skal einnig innihalda sérstaka greiningu á áhrifunum af 19. gr. þessarar tilskipunar, með tilliti til samkeppnisaðstæðna á markaðnum í dreifingu váttrygginga, fyrir aðra samninga en þeirra sem eru í einhverjum af flokkunum sem tilgreindir eru í II. viðauka við tilskipun 2009/138/EB og áhrifunum af skuldbindingunum sem um getur í 19. gr. þessarar tilskipunar á váttryggingamiðlara sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki.
3. Að höfðu samráði við sameiginlega nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna skal framkvæmdastjórnin leggja fyrstu skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið.
4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 23. febrúar 2020, og á a.m.k. tveggja ára fresti eftir það, útbúa viðbótarskýrslu um beitingu þessarar tilskipunar. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa samráð við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina áður en hún birtir skýrslu sína.
5. Í þriðju skýrslunni, sem skal gerð eigi síðar en 23. febrúar 2018, skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin framkvæma mat á skipulagi markaða váttryggingamiðlara.
6. Í skýrslunni sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin á að gera eigi síðar en 23. febrúar 2020, sem um getur í 4. mgr., skal rannsakað hvort lögbæru yfirvöldin sem um getur í 1. mgr. 12. gr. hafi fullnægjandi valdheimildir og nægt fjármagn til að sinna skyldum sínum.
7. Í skýrslunni, sem um getur í 4. mgr., skal a.m.k. fjallað um eftirfarandi málefni:
 - a) allar breytingar á skipulagi markaðarins fyrir váttryggingamiðlara,
 - b) allar breytingar á mynstri starfseminnar sem nær yfir landamæri,
 - c) endurbæturnar á gæðum ráðgjafar og söluaðferða og áhrif þessarar tilskipunar á váttryggingamiðlara sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki.
8. Skýrslan sem um getur í 4. mgr. skal einnig innihalda mat Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar á áhrifum þessarar tilskipunar.

42. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja lög og stjórnarsýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að hlíta þessari tilskipun eigi síðar en 23. febrúar 2018. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnarsýslufyrirmælum í tilskipunina sem felld er niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

43. gr.

Breyting á tilskipun 2002/92/EB

Kafli IIIA í tilskipun 2002/92/EB er felldur úr gildi frá og með 23. febrúar 2016.

44. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2002/92/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem eru tilgreindar í A-hluta II. viðauka, er felld úr gildi frá og með 23. febrúar 2018, án þess að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða í landslög tilskipanirnar sem settar eru fram í B-hluta II. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvör-unartöflunni sem sett er fram í III. viðauka.

45. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

46. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg, 20. janúar 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A.G. KOENDERS

forseti.

I. VIÐAUKI

KRÖFUR UM LÁGMARKSFAGÞEKKINGU OG -HÆFNI

(eins og um getur í 2. mgr. 10. gr.)

I Skaðááhætta sem flokkast í 1.–18. flokk í A-hluta I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB:

- a) nauðsynleg lágmarksþekking á skilmálum og skilyrðum váttryggingasamninga sem eru í boði, þ.m.t. öll hliðaráhætta ef hún fellur undir slíka samninga,
- b) nauðsynleg lágmarksþekking á gildandi lögum um dreifingu váttryggingaafurða, s.s. neytendaverndarlögum, viðkomandi skattalögum og viðkomandi félagsmála- og vinnulöggjöf,
- c) nauðsynleg lágmarksþekking á meðferð krafna,
- d) nauðsynleg lágmarksþekking á meðferð kvartana,
- e) nauðsynleg lágmarksþekking á að meta þarfir neytenda,
- f) nauðsynleg lágmarksþekking á váttryggingamarkaðnum,
- g) nauðsynleg lágmarksþekking á viðskiptasiðferðistöðlum og
- h) nauðsynleg lágmarkshæfni á sviði fjármála.

II Váttryggingatengdar fjárfestingaafurðir:

- a) nauðsynleg lágmarksþekking á váttryggingatengdum fjárfestingaafurðum, þ.m.t. skilmálum og skilyrðum og hreinum iðgjöldum og, eftir atvikum, ábyrgðartryggðum bótum og bótum sem ekki eru ábyrgðartryggðar,
- b) nauðsynleg lágmarksþekking á kostum og göllum mismunandi fjárfestingavalkosta fyrir váttryggingataka,
- c) nauðsynleg lágmarksþekking á fjárhagslegri áhættu sem váttryggingatakar bera,
- d) nauðsynleg lágmarksþekking á váttryggingasamningum sem ná yfir lífáhættu og öðrum sparnaðarafurðum,
- e) nauðsynleg lágmarksþekking á skipulagningu og bótum sem lífeyriskerfið ábyrgist,
- f) nauðsynleg lágmarksþekking á gildandi lögum um dreifingu váttryggingaafurða, s.s. neytendaverndarlögum og viðkomandi skattalögum,
- g) nauðsynleg lágmarksþekking á váttryggingamarkaðnum og á markaðnum með sparnaðarafurðir,
- h) nauðsynleg lágmarksþekking á meðferð kvartana,
- i) nauðsynleg lágmarksþekking á að meta þarfir neytenda,
- j) stýringu hagsmunaárekstra,
- k) nauðsynleg lágmarksþekking á viðskiptasiðferðistöðlum, og
- l) nauðsynleg lágmarkshæfni á sviði fjármála.

III Lífáhætta sem flokkuð er í II. viðauka við tilskipun 2009/138/EB:

- a) nauðsynleg lágmarksþekking á váttryggingasamningum, þ.m.t. skilmálum, skilyrðum, ábyrgðartryggðum bótum og, eftir atvikum, hliðaráhættu,
- b) nauðsynleg lágmarksþekking á skipulagningu og bótum sem lífeyriskerfi viðkomandi aðildarríkis ábyrgist,
- c) þekking á gildandi lögum um váttryggingasamninga, neytendaverndarlögum, gagnaverndarlögum, lögum gegn peningaþvætti og, eftir atvikum, viðkomandi skattalögum og vinnulöggjöf,

- d) nauðsynleg lágmarksþekking á vátryggingamarkaðnum og öðrum fjármálaþjónustumörkuðum sem skipta máli,
 - e) nauðsynleg lágmarksþekking á meðferð kvartana,
 - f) nauðsynleg lágmarksþekking á að meta þarfir neytenda,
 - g) stýringu hagsmunaárekstra,
 - h) nauðsynleg lágmarksþekking á viðskiptasiðferðistöðlum og
 - i) nauðsynleg lágmarkshæfni á sviði fjármála.
-

II. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með lista yfir síðari breytingar hennar

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB (Stjttíð. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (Stjttíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 (Stjttíð. ESB L 26, 2.2.2016, bls. 19).

B-HLUTI

Frestur til að leiða í landslög sem um getur í 44. gr.

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar breytingartilskipana
2014/65/ESB	3.7.2016
(ESB) 2016/97	22.2.2016 (að því er varðar breytingar á tilskipun 2002/92/EB í samræmi við 43. gr. þessarar tilskipunar) 23.2.2018 (að því er varðar lögleiðingu þessarar tilskipunar í samræmi við 42. gr.)

III. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 2002/92/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. og 2. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	3. og 4. mgr. 1. gr.
3. mgr. 1. gr.	6. mgr. 1. gr.
1. töluliður 2. gr.	6. töluliður 1. mgr. 2. gr.
2. töluliður 2. gr.	7. töluliður 1. mgr. 2. gr.
3. töluliður 2. gr.	1. töluliður 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 2. gr.
4. töluliður 2. gr.	2. töluliður 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 2. gr.
5. töluliður 2. gr.	3. töluliður 1. mgr. 2. gr.
6. töluliður 2. gr.	5. töluliður 1. mgr. 2. gr.
7. töluliður 2. gr.	—
8. töluliður 2. gr.	16. töluliður 1. mgr. 2. gr.
9. töluliður 2. gr.	10. töluliður 1. mgr. 2. gr.
10. töluliður 2. gr.	11. töluliður 1. mgr. 2. gr.
11. töluliður 2. gr.	—
12. töluliður 2. gr.	18. töluliður 1. mgr. 2. gr.
13. töluliður 2. gr.	17. töluliður 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
2. mgr. 3. gr.	2. og 3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 3. gr.	4. mgr. 3. gr.
4. mgr. 3. gr.	—
5. mgr. 3. gr.	—
6. mgr. 3. gr.	16. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. og 2. mgr. 10. gr.
2. mgr. 4. gr.	3. mgr. 10. gr.
3. mgr. 4. gr.	4. mgr. 10. gr.
4. mgr. 4. gr.	6. mgr. 10. gr.
5. mgr. 4. gr.	—
6. mgr. 4. gr.	—
7. mgr. 4. gr.	7. mgr. 10. gr.
5. gr.	40. gr.
1. mgr. 6. gr.	4. og 6. gr.
2. mgr. 6. gr.	—
3. mgr. 6. gr.	1. mgr. 11. gr.
7. gr.	12. gr.
8. gr.	5. gr., 7. gr. og 31.–36. gr.

Tilskipun 2002/92/EB	Þessi tilskipun
9. gr.	13. gr.
10. gr.	14. gr.
11. gr.	15. gr.
a-liður 1. mgr. 12. gr.	i. liður a-liðar 18. gr. og i. liður b-liðar 18. gr.
b-liður 1. mgr. 12. gr.	iv. liður a-liðar 18. gr.
c-liður 1. mgr. 12. gr.	a-liður 1. mgr. 19. gr.
d-liður 1. mgr. 12. gr.	b-liður 1. mgr. 19. gr.
e-liður 1. mgr. 12. gr.	18. gr. (iii. liður a-liðar), 18. gr. (iii. liður b-liðar) og 19. gr. (c-liður 1. mgr.)
2. mgr. 12. gr.	3. mgr. 20. gr.
3. mgr. 12. gr.	1. mgr. 20. gr.
4. mgr. 12. gr.	1. mgr. 22. gr.
5. mgr. 12. gr.	2. og 4. mgr. 22. gr.
13. gr.	23. gr.
14. gr.	—
15. gr.	—
16. gr.	—
17. gr.	—